LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL



Francouzská cesta zlatého kočáru

19. 9.–17. 10. 2026

XI.
ROČNÍK

LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

ROČNÍK XI.

FRANCOUZSKÁ CESTA ZLATÉHO KOČÁRU

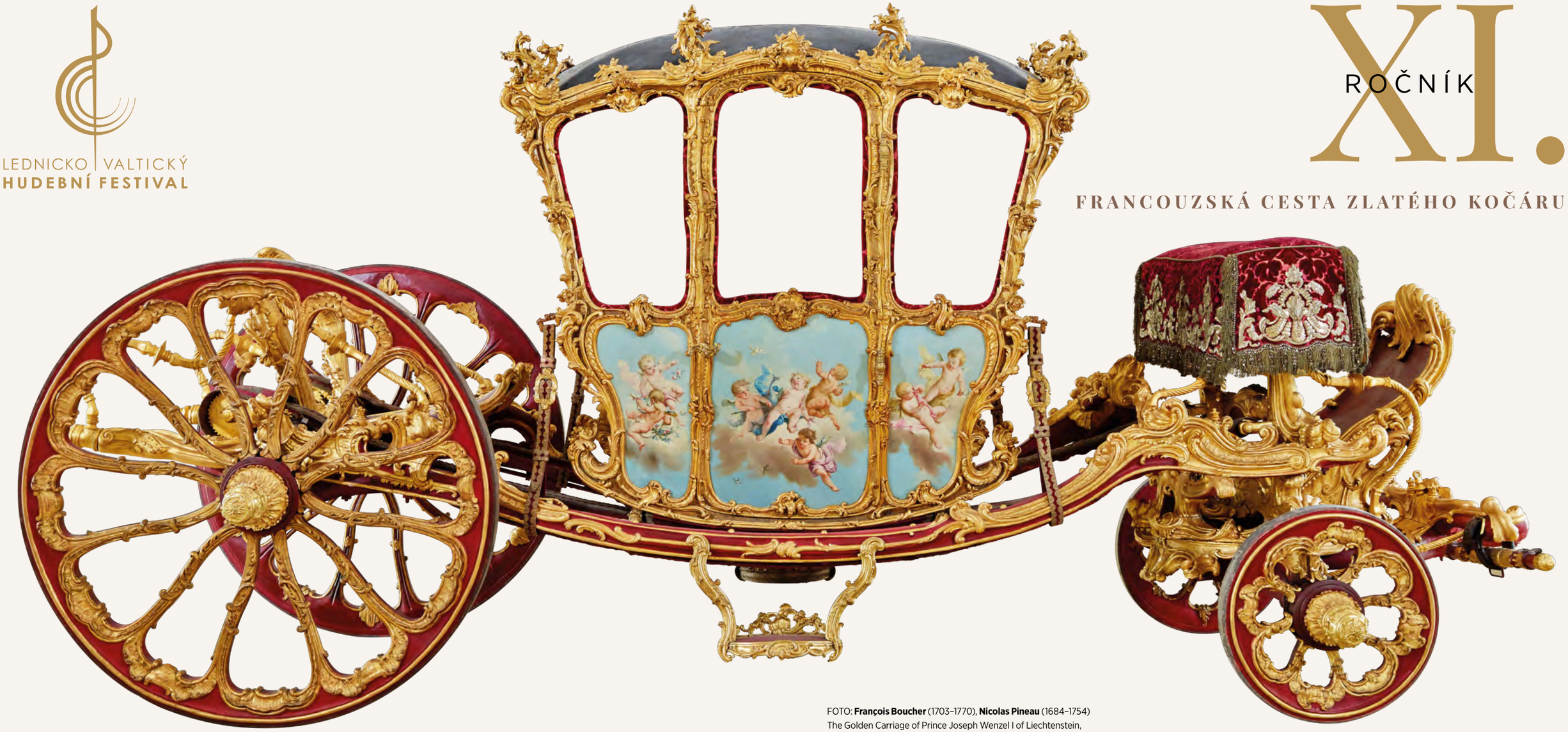


FOTO: **François Boucher** (1703–1770), **Nicolas Pineau** (1684–1754)
The Golden Carriage of Prince Joseph Wenzel I of Liechtenstein,
1738 LIECHTENSTEIN. The Princely Collections, Vaduz-Vienna

Úvodník



Vážení milovníci hudby, milí přátelé,

po jubilejním 10. ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu se před námi otevírá nová kapitola. Jedenáctý ročník bude patřit Francii, její hudbě, eleganci, divadelnosti, duchovní hloubce i mimořádnému smyslu pro krásu.

Inspirací letošního ročníku je zlatý kočár knížete Josefa Václava I. z Lichtenštejna. V roce 1738 doprovázel nově jmenovaného císařského velvyslance na francouzský dvůr Ludvíka XV., při slavnostním vjezdu do Paříže a následně i do Versailles. Tento pozoruhodný symbol aristokratické reprezentace připomíná diplomatickou misi, dvorskou kulturu i umělecký vkus své doby. Zajímavým detailem je, že součástí této cesty byli také koně z knížecí stáje v Eisgrubu, dnešní Lednici.

Právě touto pomyslnou cestou se letos vydáváme znovu. Do Lednicko-valtického areálu přivážíme francouzskou hudbu v mnoha podobách, od barokní duchovní tvorby přes operní a baletní inspirace až po hudbu 20. století.

Výjimečným momentem festivalových příprav byla naše červnová cesta do Versailles s partnery a mecenáši festivalu. Byla výrazem poděkování za jejich dlouholetou podporu a důvěru. V prostředí zámku jsme společně vnímali atmosféru místa, odkud k letošnímu ročníku přichází jedna z hlavních inspirací. V Královské opeře jsme se setkali s dirigentem Gaétanem Jarrym a domácím francouzským souborem, který letos vystoupí také v Lednici.

Na festivalu se představí rovněž Catherine Trottmann, Ana Vieira Leite, Sandra Hamaoui, houslistka Cosima Soulez Larivière a další osobnosti české, ale i evropské hudební scény. Myslíme i na nejmladší publikum, pro které připravujeme baletní edukační představení, výtvarné dílničky a baletní workshopy.

Děkuji všem partnerům, podporovatelům, umělcům, spolupracovníkům i návštěvníkům, kteří s námi tuto cestu sdílejí. Věřím, že festival opět nabídne silný program, který v letošním roce přirozeně propojí francouzskou hudbu s prostředím Lednicko-valtického areálu.

Jiří Partyka umělecký ředitel Lednicko-valtického hudebního festivalu

TEXT AUF DEUTSCH

ZFP GROUP

INSPIRUJEME
K FINANČNÍ SVOBODĚ
Již od roku 1995

22 miliard
aktiv pod správou dceřiných společností

4,7 milionu
finančních programů zprostředkovaných klientům

15,7 miliard
vyplacených na provizích



Stáhněte si mobilní aplikaci Šanon ZFP

a mějte váš finanční svět vždy po ruce.

Stáhnout v App Store

NYNÍ NA Google Play

www.zfpgroup.cz

#protozeZFP



TEXT AUF DEUTSCH

Vážení příznivci hudebního umění, milí hosté,

s velkou radostí se i letos připojujeme k Lednicko-valtickému hudebnímu festivalu, který vstupuje do svého 11. ročníku. Tato výjimečná událost opět ukazuje, jak silně dokáže hudba propojit krásu jižní Moravy, její historii, jedinečnou atmosféru Lednicko-valtického areálu a evropský kulturní odkaz.

Letošní ročník se nese v duchu francouzské elegance a příběhu zlatého kočáru knížete Josefa Václava z Lichtenštejna. Symbol vznešené reprezentace, vytříbeného vkusu a kulturní diplomacie připomíná, že skutečné hodnoty často přesahují dobu, ve které vznikly. Festivalová cesta od zářivého baroka až k hudbě modernity tak přináší nejen umělecký zážitek, ale i inspiraci k objevování nových souvislostí. Stejně jako hudba – i ona dokáže překračovat hranice, spojovat lidi a otevírat prostor pro společný zážitek.

Pro nás v ZFP GROUP je partnerství s LVHF dlouhodobě velmi cenné. Věříme v hodnoty, které mají trvalý význam – v důvěru, odpovědnost, vzdělávání, osobní přístup a vztahy mezi lidmi. Právě na nich jsme po celou dobu budovali naši společnost a právě ony nám pomáhají dívat se s pokorou i odhodláním do budoucnosti. Stejně jako festival rozvíjí kulturní dědictví tohoto kraje a přináší jej novým generacím, i my se snažíme přispívat k tomu, aby lidé mohli činit odpovědná rozhodnutí a budovat stabilnější budoucnost pro sebe i své blízké.

Jsme vděční, že můžeme být součástí události, která přináší nejen mimořádné umělecké výkony, ale také chvíle setkávání, inspirace a krásy. Přejeme vám, aby pro vás letošní festivalová cesta byla stejně výjimečná jako příběh, který ji inspiroval – plná noblesy, emocí a nezapomenutelných hudebních okamžiků.

S úctou,

Jarmila a Vladimír Poliakovi
zakladatelé a hlavní akcionáři společnosti ZFP GROUP

ZFP GROUP



TEXT AUF DEUTSCH

Prezident České republiky

Petr Pavel

uděluje

ZÁŠTITU

11. ročníku

mezinárodního festivalu klasické hudby

Lednicko-valtický hudební festival 2026

19. září – 17. října 2026

Zdravice



Vážené dámy, vážení pánové,

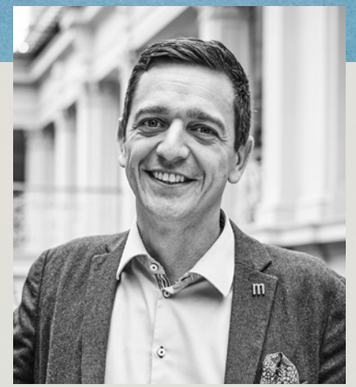
Lednicko-valtický hudební festival si od svého vzniku buduje jasnou a odvážnou dramaturgii. I jedenáctý ročník potvrzuje, že jde vlastní cestou. Rok 2026 se ponese ve znamení francouzské elegance a kulturní atmosféry Evropy 18. a 19. století. Čekají nás neokoukaní interpreti, objevná dramaturgie a špičková interpretační úroveň.

Program letošního ročníku nabízí řadu mimořádných momentů. Vystoupí Chœur et Académie de l'Opéra Royal de Versailles s Gaétanem Jarrym a duchovní hudbou Françoise Couperina, houslistka Cosima Soulez Larivièrová, která se na jižní Moravu vrací po letech, i Filharmonie Bohuslava Martinů se závěrečným galakoncertem a Ravelovým Bolerem za účasti sopranistky Sandry Hamaouiové. To vše v jedinečném prostředí Lednicko-valtického areálu, jehož architektura a krajina dávají hudbě výjimečný rámec.

Festival dlouhodobě dokazuje, že i mimo velká centra může vznikat program evropské úrovně. Spojuje odvahu, kvalitu a cit pro detail a přináší publiku zážitky, které mají hloubku i trvání.

Účinkujícím přeji soustředění a radost z hudby. Návštěvníkům přeji večery, které zůstanou v paměti ještě dlouho poté, co dozní poslední tón. A festivalu přeji, aby si uchoval svou energii, otevřenost a schopnost překvapovat i v dalších letech.

Oto Klempíř ministr kultury České republiky



Milí přátelé vážné hudby,

Lednicko-valtický hudební festival vstupuje do druhé dekády a věřím, že bude stejně úspěšná jako ta předchozí. Program letošního ročníku vás vezme na cestu časem do světa francouzské elegance a evropské kulturní diplomacie 18. a 19. století.

Lednicko-valtický hudební festival je už neodmyslitelnou součástí našeho kraje a každý rok nám přináší nové zážitky a objevování historických příběhů. Bez něj bychom si už naši kulturní scénu ani neuměli představit. Po třiceti letech se díky němu povedlo obnovit i přeshraniční kulturní spolupráci mezi městy Neudorf im Weinviertel a Lednicí.

Přeji Vám nezapomenutelný umělecký zážitek!

Jan Grolich hejtman Jihomoravského kraje



Jsem velice potěšen, že letošní ročník mezinárodního Lednicko-valtického hudebního festivalu připomene francouzsko-české přátelství prostřednictvím hudby. Festival zve publikum na hudební putování, které vyzdvihne bohatství a rozmanitost francouzské hudební tradice od baroka až po současnost.

Účast Královské opery ve Versailles pod vedením Gaétana Jarryho představuje jeden z vrcholů tohoto ročníku. Tito hudebníci, spjatí s jedním z nejvýznamnějších symbolů francouzské historie, jsou nositeli odkazu dlouhé tradice umělecké výjimečnosti a mezinárodního renomé. Těší mě též významný prostor věnovaný francouzským skladatelům i volba mimořádných interpretů svědčící o vitalitě současné francouzské hudební scény a o jejím inspirativním dialogu s českými a evropskými umělci.

Přeji Lednicko-valtickému hudebnímu festivalu mnoho úspěchů a publiku mnoho společně sdílených emocí.

Stéphane Crouzat velvyslanec Francie v České republice









Vážení hosté Lednicko-valtického hudebního festivalu,

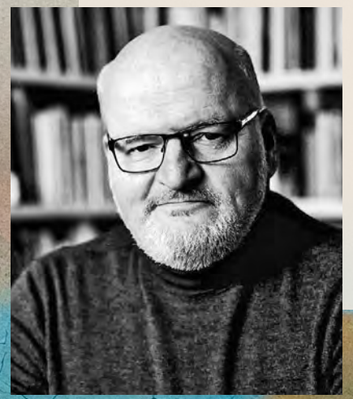
s velkou radostí vás vítám na letošním ročníku festivalu, který již po jedenácté zpřístupňuje bohaté kulturní dědictví Lednicko-valtického areálu široké veřejnosti.

Tentokrát program staví do centra pozornosti knížete Josefa Václava. Jeho proslulý zlatý kočár je víc než jen dopravním prostředkem své doby. Představuje symbol diplomatického působení knížete v celé jeho mnohovrstevnatosti. Cit pro jemnost a strategické myšlení, zakořeněnost ve střední Evropě i otevřenost vůči západoevropské kultuře – to vše formovalo nejen osobnost knížete Josefa Václava a jeho diplomatickou činnost, ale také Lednicko-valtický areál. Porozumění jeho životu a dílu nám pomáhá lépe chápat jak historii, tak současnost této památky světového dědictví.

Blahopřeji organizátorům k působivému festivalovému programu a jsem přesvědčen, že i letos budou návštěvníci obohaceni mimořádnými kulturními zážitky.

Všem hostům i interpretům přeji mnoho radosti z koncertů v jedinečné kulise, kterou Lednicko-valtický areál nabízí.

H. E. Simon Biedermann velvyslanec Lichtenštejnského knížectví v Rakousku a České republice



Každý architektonický či umělecký styl vyjadřuje ducha doby svého vzniku. Jestli něco doslova vyzařuje středoevropskou kulturu velké části 18. století, pak je to bezesporu baroko, které je skutečně zářící. Vždyť si jen představme některou z barokních staveb s její výzdobou, kde často hrají důležitou roli právě paprsky světel či svatozáří.

Součástí celkové kultury společnosti je samozřejmě hudba, výtvarné umění, literatura, ale také způsob chování, který dosahuje svého vrcholu v diplomacii. Kulturní diplomacie proto vždy hrála a dodnes hraje důležitou roli ve vzájemné komunikaci nejen diplomatů, ale i zemí, které reprezentují. A francouzská elegance představovala dlouhou dobu vzor a příklad hodný následování.

Zlatý kočár knížete Josefa Václava z Lichtenštejna, jehož nádheru i technickou dokonalost můžeme dodnes obdivovat v lichtenštejnském Zahradním paláci ve Vídni, je názornou ukázkou kulturní diplomacie své doby. Je tedy skvělým doplněním tématu letošního festivalu.

Ve své tehdejší roli ministra kultury jsem měl tu čest v roce 2015 být u slavnostního otevírání repliky původního barokního divadla ve Valticích, které spolu s obnovenou zimní jízdárnou tvoří nedílný celek zámku a dávají prostor pro krásné zážitky živé kultury, tak jak je tomu i v případě Lednicko-valtického hudebního festivalu.

Všem nám tedy přeji nejen krásné doteky múz od zářícího baroka až k hudbě modernity, ale též inspiraci kulturou a elegancí pro naše vlastní životy. Jsem přesvědčený, že elegance, kultivovanost a slušnost nikdy svou záři neztratí a zůstanou moderní i nadčasové navždy.

Daniel Herman honorární konzul Lichtenštejnského knížectví v České republice



Lednicko-valtický hudební festival je pro mě osobně výjimečnou událostí — středobodem setkávání hudby, historie a inspirace, která překračuje hranice zemí i generací. Jeho každý ročník znovu potvrzuje, že hudba je univerzálním jazykem, jímž si evropské kultury mohou vzájemně rozumět, obohacovat se a inspirovat.

Cestování, objevování nových míst a propojování různých tradic bylo vždy blízké mé rodině. Můj otec, který festival podporoval přede mnou, měl k těmto hodnotám hluboký vztah — a já jej s radostí sdílím. I v mém profesním životě jsou otevřenost světu a hledání inspirace napříč nejen Evropou přirozenou součástí každodenní práce. O to větší radost mám, že Lednicko-valtický hudební festival tyto myšlenky zhmotňuje prostřednictvím umění.

Festival přiváží na jižní Moravu výjimečné umělce z mnoha koutů světa, a dává tak kulturním památkám Lednicko-valtického areálu skutečně mezinárodní rozměr. Právě zde, v jedinečných historických kulisách, vznikají neopakovatelné hudební zážitky, které v sobě nesou emoce, vášeň a krásu okamžiku. Které vnímáte nejen sluchem, ale především srdcem.

Je mi ctí, že naše rodina může být již řadu let součástí tohoto mimořádného projektu a napomáhat jeho dalšímu rozvoji. Letos na 11. ročníku se obzvlášť těším na francouzskou hudbu, jejíž árie zaznějí v prostorách, kde se historie snoubí s uměním a kde každá melodie rezonuje s výjimečnou silou.

Nepřestává mě fascinovat nadšení a zápal, s jakými celý festivalový tým každý ročník pořádá — a právě tato energie se promítá do výsledku, do hudby, ze které mrazí a kterou si chcete vychutnat do posledního tónu.

Nasedněme tedy pomyslně do kočáru, dejme povel hyjé a vydejme se na další nezapomenutelnou hudební cestu.

Monika Vintrlíková honorární konzulka České republiky v Atlantě (USA)



Vážené dámy, vážení pánové, milí přátelé klasické hudby,

je mi velkou ctí a radostí, že vás mohu opět po roce pozdravit u příležitosti dalšího ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu. Město Valtice je hrdým partnerem již 11. ročníku této významné kulturní události, která každoročně přivádí do našeho regionu špičkové umělce i posluchače z České republiky i ze zahraničí. Jsem přesvědčen, že také letošní ročník nabídne návštěvníkům mimořádné hudební zážitky a inspirativní setkání s krásou klasické hudby.

Velmi si vážím toho, že festival dlouhodobě rozvíjí nejen koncertní program, ale také vzdělávací a doprovodné aktivity. Edukační programy a výtvarné projekty pro děti jsou důležitým příspěvkem k tomu, aby si vztah k hudbě a kultuře nacházela i nastupující generace.

Letošní dramaturgie se ponese v duchu francouzské elegance a evropské kulturní diplomacie 18. a 19. století. Inspirací se stal zlatý kočár knížete Josefa Václava z Lichtenštejna – jedinečný symbol reprezentace, noblesy a kulturního rozhledu své doby. Věřím, že právě tato inspirace propůjčí festivalu atmosféru vytříbeného vkusu, elegance a slavnostní vznešenosti.

Dovolte mi zároveň připomenout, že Lednicko-valtický areál je od roku 1996 zapsán na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Lednicko-valtický hudební festival významně přispívá k tomu, aby prestiž tohoto výjimečného místa stále rostla a aby jeho kulturní odkaz zůstával živou součástí současnosti. Rád bych proto touto cestou poděkoval panu Jiřímu Partykovi za jeho dlouhodobou, obětavou a mimořádně kvalitní práci při organizaci festivalu.

Přeji vám, aby Vám letošní ročník přinesl mnoho silných hudebních okamžiků a radosti z umění v jedinečné atmosféře Lednicko-valtického areálu.

Aleš Hofman starosta města Valtice



Vážení příznivci klasické hudby,

v letošním XI. ročníku se přeneseme ze zámoří zpět do Evropy, nyní do sladké Francie, se širokým uměleckým záběrem od klasiky až po modernismus, s filmovým hudebním klubem s projekcí filmu režiséra Philippa Béziata a akordeonem — hudebním nástrojem, který je symbolem francouzské hudby a staré Paříže. Závěrečný galakoncert také připomene 30 let od zapsání Lednicko-valtického areálu na seznam kulturního dědictví UNESCO. V letošním roce se konají dokonce tři koncerty u nás v Břeclavi: na zámečku Pohansko, v židovské obřadní síni a v krásném kostele v Poštorné. Této nám dané důvěry od ředitele festivalu si velmi vážíme.

Přeji všem návštěvníkům hluboký umělecký zážitek a těším se na setkání na některém z koncertů v Břeclavi.

Svatopluk Pěček starosta města Břeclav



Vážení přátelé Lednicko-valtického hudebního festivalu,

stejně jako byl zlatý kočár knížete Josefa Václava z Lichtenštejna symbolem moci, vkusu a vznešené reprezentace, je i Lednicko-valtický hudební festival symbolem elegance, kultivovanosti a mistrovské hudební interpretace.

Máme to štěstí, že se společně můžeme symbolicky usadit do tohoto „zlatého kočáru“ a vydat se na oslňující cestu objevování klasické francouzské hudby. Na této cestě nás budou doprovázet špičkoví čeští i zahraniční interpreti a soubory. O naše pohodlí se postará pan Partyka se svým týmem, a tak se můžeme plně oddat hudbě bez obav, že bychom snad nebyli spokojeni. Svěřit se do rukou organizátorů Lednicko-valtického hudebního festivalu je totiž vždy jako usednout do prachových peřin – nikde nic netlačí, nic neomezuje, jen si užíváte cestu a překvapení, která jsou pro nás s péčí připravena.

Dovolte mi popřát celému festivalu klidnou a radostnou cestu bez výmolů a kaluží – a nám všem, „cestujícím“, neopakovatelné hudební zážitky.

Stanislav Straškrába starosta obce Lednice



Vážení přátelé a příznivci Lednicko-valtického hudebního festivalu,

s radostí vítám 11. ročník LVHF, který se nese v duchu francouzské elegance, evropské diplomacie, osvícenství a zároveň má přesah až do moderní doby. Inspirace velkolepou cestou i osobností knížete Josefa Václava z Lichtenštejna připomíná dobu, kdy hudba, umění, vytříbený vkus, diplomatická důmyslnost a odvaha překračovat hranice formovaly kulturní tvář Evropy. Těší mě, že i letošní ročník přináší ochutnávky děl překračujících hranice vážné hudby a že právě v Mikulově budete mít příležitost zhlédnout jedinečnou první projekci filmového hudebního klubu LVHF režiséra Philippa Béziata. Věřím, že nás čeká skutečně výjimečný umělecký zážitek. Srdečně vás zvu do Mikulova i k návštěvě celého festivalového programu. Věřím, že si každý z bohaté nabídky najde to své a že společně prožijeme chvíle naplněné inspirací a radostí z hudby.
Organizátorům LVHF i všem umělcům děkuji za fantastické uplynulé ročníky a do nové dekády přeji mnoho zdaru, energie a dalších odvážných vizí.

Jitka Sobotková starostka města Mikulov



Vážení milovníci vážné i nevážné hudby,

letos se koná již jedenáctý ročník festivalu, který pravidelně navštěvuji od jeho prvního ročníku v roce 2016, a troufám si říct, že jsem byla u jeho zrodu a již jedenáct let sleduji jeho vývoj. Nebojím se říci, že jde o vývoj úspěšný. Za jedenáct let se vyvinul v jeden z nejlépe hodnocených i nejnavštěvovanějších festivalů v naší zemi, a to nejen díky kvalitní hudbě, ale i regionu, do kterého je zasazený. Snoubí se zde krásná hudba, nádherná krajina vinic, dobré víno, jídlo a možnost vychutnat si všemi smysly to, co zdejší lid a příroda nabízejí. Letošní ročník je spojen se zlatým kočárem knížete Josefa Václava z Lichtenštejna, který je symbolem vytříbeného vkusu. Jsem ráda, že k tomuto vkusu bude patřit i ladenský kostel, který nechal jeden z Lichtenštejnů postavit obyvatelům obce za to, že mu prodloužili pronájem honitby. V kostele sv. archanděla Michaela u nás v Ladné zazní skladby v podání žesťového kvinteta Prague Brass Quintet. Pro tento soubor je náš kostel velmi vhodný, neboť má dobrou akustiku a tóny žesťů k němu patří. Přeji všem návštěvníkům koncertů hluboké hudební zážitky, organizátorům a celému festivalu mnoho zdaru a úspěchu.

Renáta Priesterrathová starostka obce Ladná



Vážení přátelé klasické hudby,

s velkou radostí a srdečnými gratulacemi zdravím Lednicko-valtický hudební festival u příležitosti jeho 11. ročníku. Obzvláště mě těší, že se letos poprvé součástí tohoto výjimečného festivalu stává také zámek Kirchstetten, nacházející se v našem městysi Neudorf im Weinviertel. Právě tato skutečnost krásně dokládá, čeho je kultura schopna dosáhnout — propojuje lidi i regiony napříč hranicemi. Starobylý kulturní prostor, který byl ve 20. století náhle rozdělen a zpřetrhán, znovu nachází svou jednotu. Kultura nekončí na státních hranicích — vždy uvažovala ve větších souvislostech, hleděla dál a sloužila k sbližování národů. Tento festival působivým způsobem oživuje historické vazby rodu Lichtenštejnů, které se táhnou od Vídně přes Weinviertel až na jižní Moravu. Přeji 11. ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu mnoho hudebních okamžiků, které budou lidi spojovat.

Stephan Gartner starosta městyse Neudorf im Weinviertel



Dámy a pánové,

je pro mě potěšením pozdravit všechny návštěvníky Lednicko-valtického hudebního festivalu — projektu, který si během let vybudoval výjimečné postavení na české kulturní scéně. Spojení špičkového umění, jedinečných historických prostor a promyšlené dramaturgie vytváří zážitek, který přesahuje samotné koncerty. Ve Forbes dlouhodobě podporujeme osobnosti a projekty, které vytvářejí trvalé hodnoty. Kultura mezi ně nepochybně patří. Stejně jako úspěšný byznys nevzniká přes noc, ani špičkové kulturní projekty nejsou dílem náhody. Stojí na vizi, odvaze, disciplíně a dlouhodobé práci lidí, kteří dokážou spojovat talent, energii i podporu partnerů. Letošní téma kulturní diplomacie je mimořádně aktuální. Hudba je jedním z nejpřirozenějších jazyků porozumění. Dokáže překonávat hranice, vytvářet důvěru a spojovat lidi i tam, kde slova často nestačí. V době, kdy je společnost mnohdy rozdělená, mají podobné projekty ještě větší význam. Věřím, že právě kultura — stejně jako kvalitní žurnalistika nebo poctivé podnikání — pomáhá budovat společnost založenou na respektu, dialogu a dlouhodobých hodnotách. Přeji organizátorům úspěšný průběh letošního ročníku a všem návštěvníkům inspirativní a nezapomenutelné zážitky.

Erik Conrad spolumajitel mediální skupiny Forbes Česko, Slovensko a Maďarsko

Echo fidèle aneb rendez-vous s francouzskou barokní hudbou a jejími líbeznými *airs*

Lednicko-valtický areál se zámeckými zahradami, salety a boskety přímo vybízí k procházkám a galantní konverzaci *à la française*. Galantnost si spojujeme s francouzskou aristokratickou společností, jež si ji zvolila jako svůj životní styl v 17. století. Na cestě z Lednice do Valtic stojí Apollónův chrám, zasvěcený bohu Slunce, hudby, poezie a umění. Při pohledu na zářícího boha na voze taženém čtyřspřežím se nám vybaví jeden z nejgalantnějších a nejmúzičtějších francouzských králů, Ludvík XIV., nazývaný král Slunce a zobrazovaný jako Apollón podle jeho grandiózního vystoupení v roce 1653 v Ballet de la Nuit. Teprve patnáctiletý Ludvík tehdy tančil ve slunečním kostýmu posázeném drahokamy a zlatem za doprovodu Aurory a obklopený dvořany, *Génii*, vzdávajícími mu hold.



S vládou Ludvíka XIV. začal „zlatý věk“ Francie. Na francouzském dvoře byla hudba každodenní a všudypřítomná. V jejím rytmu se odvíjel běžný den i mimořádné události. Hrála se při králově „lever“ i „coucher“, doprovázela bohoslužby a zpříjemňovala královské zábavy. Založení Académie Royale de Danse (1661) a Académie Royale de Musique (1669) dokládá králův obrovský zájem o umění. Dal podnět k rozvoji mnohých hudebních žánrů (moteto, *tragédie lyrique*, kantáta, *symphonie*). V jeho službách bylo přes 150 oficiálních hudebníků, kteří byli titulováni *Musiciens du Roi*.

Hudba na dvoře Ludvíka XIV. byla rozdělená do tří velkých institucí, Musique de la Chapelle Royale, Musique de la Chambre a Musique de la Grand Écurie, a provozovala se především na zámku ve Versailles. Ve Versailles fungovaly ještě dva orchestry: 24 Violons du Roi a Petits Violons du Roi. Ludvík XIV. poskytoval mnoho příležitostí skladatelům a hudebníkům, avšak zároveň opakovaně omezoval jejich úsilí svými osobními nároky. Král vyžadoval novinky, rychlou a veselou hudbou, ačkoliv v posledních letech života, kdy se u něho dostavila melancholie, jeho duši obšťastňoval zcela jiný typ hudby, především sladkobolné *airs*.

Téměř 200 let sloužily *airs de cour* coby primární pramen pro francouzskou vokální tvorbu. Byly nezbytnou ozdobou královských zábav a dvorských baletů. Tento druh kompozice se stal hlavní produkcí francouzských skladatelů především v polovině 17. století. Tehdy se francouzská píseň neboli *air* dočkala vrcholu v tvorbě Michela Lamberta, Étienna Boesseta, Betranda de Bacillyho a dalších. V *airs sérieux* se zpívalo o průzračných fontánách, děsuplných skalách, věrných milencích, pastýřích a slavících, v *airs à boire* se opěvoval Bakchus, povrchní láska a pomíjející radosti.

Z obrovského množství krátkých *airs serieux*, *airs à boire* a *airs tendre* neboli *brunettes* je v dnešní době jen hrstka známá. Texty *airs sérieux* se téměř výlučně zaobírají neopětovanými láskami pastýřů k půvabným pastýřkám, lhostejným k jejich citům. Příležitostně se vyvinul specifický žánr, *brunette*, nazvaný podle textu písně *Le beau Berger Tircis: „Ah! petite Brunette, Ah! tu me fais mourir.“* Jako tomu je u ostatních pastýřských žánrů Francie té doby, jednoduchost těchto popěvků je zdánlivá, a nadto značně ošidná. Móda žánrových obrázků, pastýřských her a oper, písní, kostýmů a nástrojů (jako například *musette*) vycházející právě z pastorální idyly není ničím jiným než idealizovanou podobou venkovského života, která zároveň dovedla uhodit na citlivou strunu Pařížanů a dvořanů ve Versailles. Hudební život ve Versailles povýšil koncerty na úroveň oficiální zábavy s významnou společenskou úlohou. Bez nich by pravděpodobně nedošlo k takovému rozmachu koncertního života mimo dvůr. Také manželka Ludvíka XV., královna Marie Leszczynska, pořádala komorní i velkolepé koncerty. Zatímco pro Ludvíka XIV. bylo umění a moc neoddělitelné, o několik generací později Marie Antoinetta ukázala, že hudba nemusí mít s politikou nic společného. Z pozůstalosti královny Marie Antoinetty, která ve svých salonech hostila nejlepší hudebníky své doby, získal na počátku 19. století kníže Alois I. z Lichtenštejna vzácné hedvábné tapety pro letohrádek Belveder, stojící na Liščím vrchu u Valtic a shlížející na bukolickou krajinu jak z Watteauových galantních obrazů.



Autorka textu **MgA. Jana Semerádová, Ph.D.**

OBRAZ: Benoît Audran after Watteau, Le Concert Champêtre, engraving, c. 1727

TEXT AUF DEUTSCH

Josef Václav Lorenc z Lichtenštejna ve službách habsburské monarchie

Dějiny města Břeclavi jsou po staletí neoddělitelně spjaty s rodem Lichtenštejnů, jedním z nejvýznamnějších a nejvlivnějších šlechtických rodů střední Evropy. První písemné zmínky o tomto rodu pocházejí již z 12. století, kdy Hugo z Lichtenštejna sídlil v Mödlingu u Vídně a vlastnil rozsáhlá panství severně i jižně od Dunaje. Postupem času se rod rozrůstal, rozděloval do jednotlivých linií a systematicky rozšiřoval své državy na Moravě, v Dolním Rakousku i v dalších částech habsburské monarchie.



Zásadní zlom nastal ve 13. století, kdy Lichtenštejnové získali Mikulov a položili tím základy mikulovské linie, která se stala nositelkou jejich moci na jižní Moravě. Břeclav, tehdy známá pod německým názvem Lundenburg, se do jejich držení dostala roku 1384, kdy ji moravský markrabě Jošt prodal bratřím Hanušovi, Hartnaidovi a Jiřímu z Lichtenštejna. Od té doby, až na 2. polovinu 16. století do roku 1638, se Břeclav stala pevnou součástí lichtenštejnského panství a sdílela s rodem jeho politický, hospodářský i kulturní vývoj.

Významnou osobností těchto dějin byl kníže Josef Václav Lorenc z Lichtenštejna, císařský maršál, diplomat, reformátor armády a zároveň panovník samostatného lichtenštejnského státu. Narodil se 9. srpna 1696 v Praze jako syn Filipa Erasma z Lichtenštejna. Jeho otec padl roku 1704 během válečných tažení v severní Itálii, což výrazně ovlivnilo další životní dráhu mladého Josefa Václava, vyrůstajícího ve stínu vojenské tradice rodu.

Studoval na latinské škole při Karolinu v Praze a již v mladém věku byl připravován na službu habsburské monarchii. Přestože pocházel z vedlejší rodové linie, trávil značnou část času na břeclavském zámku, který se mu stal blízkým a osobním místem. Právě zde nacházel klid mimo dvorský ruch Vídně a Prahy.

Svou kariéru zahájil v císařské armádě, kde se postupně vypracoval až na nejvyšší vojenské hodnosti. Jako velitel se proslavil zejména vítězstvím u Piacenzy v roce 1746, kde porazil spojená francouzsko-španělská vojska. Vedle vojenského velení působil i jako diplomat v Berlíně a Paříži. Zároveň se zasloužil o modernizaci dělostřelectva, když z vlastních prostředků založil dělostřeleckou školu a reorganizoval zbrojní systém monarchie.

Jeho výjimečné postavení u císařského dvora dokládá i slavnostní úkol z roku 1760, kdy byl pověřen doprovodem nevěsty budoucího císaře Josefa II., parmské princezny Isabelly, na cestě do Vídně. Tato mimořádně nákladná a reprezentativní událost se stala jedním z vrcholů dvorské ceremonie své doby. Pro tuto příležitost byl v Paříži zhotoven proslulý zlatý kočár, symbol knížecí prestiže, bohatství a politického významu rodu Lichtenštejnů, který je dnes vystaven v lichtenštejnském zahradním paláci ve Vídni.

Po smrti knížete Josefa Johanna Adama v roce 1732 se Josef Václav stal poručníkem nezletilého dědice Jana Nepomuka Karla a faktickým správcem rozsáhlého rodového majetku. Po jeho úmrtí v roce 1748 převzal plnou odpovědnost za rod i za lichtenštejnský stát. Aby předešel rodovým konfliktům, založil sekundogenituru pro svého bratra Emanuela, zatímco Břeclav si ponechal jako své osobní sídlo.

Josef Václav Lorenc byl rovněž výrazným mecenášem umění a dobročinnosti. Podporoval válečné vdovy, zakládal sociální instituce a shromažďoval umělecké sbírky. Na jeho dvoře působil i Angelo Soliman, významná postava kulturního života 18. století. Josef Václav Lorenc zemřel 10. února 1772 ve Vídni a byl pohřben v rodinné hrobce ve Vranově u Brna. Císařovna Marie Terezie o něm prohlásila, že byl „jedním z lidí, kteří se více nenajdou“ — výrok, který výstižně shrnuje jeho význam pro dějiny rodu i města Břeclavi.



Autor textu
PhDr. et Mgr. Miroslav Geršic

OBRAZ: Josef Václav I. kníže z Lichtenštejna, AUTOR: Hyacinthe Rigaud – Museum, Volné dílo, zdroj Wikipedia

TEXT AUF DEUTSCH

Cesta zlatého kočáru
knížete Josefa Václava z Lichtenštejna

Mezi knížaty rodu Lichtenštejnů patří kníže Josef Václav I. (1696–1772) k panovníkům, kteří svým působením jako vojevůdce, diplomat, reformátor a v neposlední řadě jako objednavatel a sběratel uměleckých děl zanechali patrně nejvýraznější stopu své vlády. Přesto mu nebylo předurčeno, aby jako majorátní pán vedl osudy rodu Lichtenštejnů. Dvakrát musel po předčasně zesnulých vládnoucích knížatech spravovat rodové záležitosti jako poručník až do jejich plnoletosti. Teprve potřetí mohl roku 1748 převzít majorát natrvalo a vykonávat jej až do své smrti. Tím získal i finanční prostředky, které mu umožnily realizovat rozsáhlé stavební projekty, nakupovat mimořádně významná umělecká díla a financovat nákladné projekty pro císařský dvůr.



Jeho snaha formovat vlastní životní prostředí vedla ke vzniku významných architektonických památek. Marie Terezie Rakouská, arcivévodkyně rakouská a královna uherská a česká, si mimořádně cenila modernizovaného zámku ve Valticích, jenž byl upraven jeho zásahy. Jeho vytříbený vkus se rovněž výrazně projevil na zámcích ve Wilfersdorfu a Ebergassingu. Nejvýznamnějším uměleckým dílem vzniklým na jeho objednávku je však zlatý kočár – jeden z mála dochovaných příkladů reprezentativního kočárového umění 18. století. Podnětem k jeho vzniku bylo jmenování knížete Josefa Václava I. císařským vyslancem u francouzského dvora. Kočár byl vytvořen pro ceremoniál slavnostního vjezdu do Paříže (Louvre) a do Versailles. Označení „zlatý kočár“ se však objevilo až v 19. století, kdy byly karosy inspirované francouzskou módou postupně nahrazovány převážně tmavými kočáry podle nových anglických vzorů.

Dne 7. listopadu 1737 obdržel Josef Václav císařské instrukce, aby jako vyslanec habsburského domu odjel do Paříže. Cílem jeho mise bylo potvrzení v Evropě vyjednaných a přijatých smluv o Pragmatické sankci, která zajišťovala pokračování habsburského rodu i v ženské linii. Až po skončení války o polské dědictví, jež byla završena vídeňským mírem 18. listopadu 1738, mohl definitivně nastoupit do úřadu v Paříži. V období mezi jmenováním a oficiálním nástupem bylo připraveno slavnostní entrée do Paříže.

Architekt Nicolas Pineau (1684–1754), který předtím působil u dvora cara Petra I. v Petrohradě, byl pověřen návrhem pěti ambasadorských kočárů (carrosses d’ambassadeur) – čtyř stříbrných a jednoho zlaceného; dochoval se pouze zlatý kočár.

Kočár náleží typu berlina a svou jemnou tvaroslovnou řečí představuje přechod od vrcholného baroka k rokoku. Malířská výzdoba, vytvořená pod vedením Françoise Bouchera (1703–1770), zobrazuje hrající si putti symbolizující čtyři živly a čtyři roční období. Dekorativní prvky byly zčásti vyřezány ze dřeva, zčásti odlity z ohnivě zlaceného bronzu, což přispělo k mimořádné hmotnosti vozidla.

Při knížecím defilé byl zlatý kočár čtvrtým z pěti spřežení, tažených vždy osmi koňmi z knížecího hřebčína v Lednici. Představoval vrchol entrée publique dne 21. prosince 1738 v Paříži a o dva dny později ve Versailles. Elegance harmonicky sladěného souboru kočárů, postrojů a koní jakožto projevu nejvyšší reprezentace nadchla i náročné pařížské publikum; o události referovaly Mercure de France i Wienerisches Diarium.

Spolu s knížetem se zlatý kočár vrátil do Vídně. Když se roku 1760 arcivévoda Josef (pozdější císař Josef II., 1741–1790) zasnoubil s princeznou Isabelou Parmskou (1741–1763), připadla Josefu Václavovi čestná, avšak mimořádně nákladná povinnost doprovodit nevěstu z Parmy do Vídně. Na obou místech byl kočár opět vrcholem slavností. Před cestou musel být vůz nákladně obnoven – ve Vídni byly vyměněny textilie i broušená křišťálová skla.

Na cestu do Parmy byl kočár přepravován rozložený; díky dochovanému deníku známe do posledního detailu okolnosti jeho transportu. Důmyslná logistika zajistila bezpečný přesun do Parmy i zpět. Neváhalo se dokonce podkopat městské brány či odstranit arkýře, aby bylo možné průjezd umožnit. Samotná jízda v kočáře proběhla pouze na krátkých úsecích při výjezdu z Parmy a při příjezdu do Vídně; tyto okamžiky zachycují monumentální obrazy, které podrobně dokumentují okázalost této politicky aranžované svatby.

Zlatý kočár zažil ještě jedno historicky významné nasazení roku 1764, kdy kníže Josef Václav působil jako první císařský komisař při volbě a korunovaci následníka trůnu arcivévody Josefa římským králem ve Frankfurtu nad Mohanem.



Autor textu
Dr. Johann Kräftner

ZLATÝ KOČÁR: François Boucher (1703–1770), Nicolas Pineau (1684–1754)
The Golden Carriage of Prince Joseph Wenzel I of Liechtenstein, 1738 LIECHTENSTEIN. The Princely Collections, Vaduz–Vienna

TEXT AUF DEUTSCH

Koncerty

Prolog LVHF 2026 *Jubilate deo* **Collegium Marianum & Jana Semerádová**
19. ZÁŘÍ 2026 | 19.00 | GARDENPALAIS LIECHTENSTEIN, VÍDEŇ

Zahajovací koncert LVHF 2026 **Collegium 1704 & Collegium Vocale 1704 & Václav Luks**
26. ZÁŘÍ 2026 | 19.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Soud krále českého **Cappella Mariana**
28. ZÁŘÍ 2026 | 17.00 | ZÁMECKÁ KAPLE VALTICE

Árie akordeonu **Martin Šulc & Andrea Šulcová**
29. ZÁŘÍ 2026 | 19.00 | OBŘADNÍ SÍŇ ŽIDOVSKÉHO HŘBITOVA, BŘECLAV

Filmový hudební klub **Philippe Béziat: *Indes Galantes* & DJ Djei Gogo**
1. ŘÍJNA 2026 | 18.00 | ZÁMEK MIKULOV

Bach meets Bolling **Jiří Bárta & Terezie Fialová & Petr Dvorský & Jiří Stivín Jr.**
3. ŘÍJNA 2026 | 19.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

Francouzské sonáty **Cosima Soulez Larivière & Martina Consonni**
4. ŘÍJNA 2026 | 17.00 | ZÁMEČEK POHANSKO

Parisienne nostalgie **Kalliopé Trio Prague & Martin Šulc**
7. ŘÍJNA 2026 | 19.00 | ZÁMEK KIRCHSTETTEN (RAKOUSKO)

Harmonia Caeli **Gaétan Jarry & Catherine Trottmann & Ana Vieira Leite & Členové souboru Královské opery zámku Versailles**
9. ŘÍJNA 2026 | 19.00 | KOSTEL SV. JAKUBA STARŠÍHO, LEDNICE

Barokní nádhera **Komorní soubor Královské opery zámku Versailles & Gaétan Jarry & Ana Vieira Leite**
10. ŘÍJNA 2026 | 19.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

Orfeus a Eurydika **Barocco Sempre Giovane & Bella Adamova & Kristýna Kůstková**
11. ŘÍJNA 2026 | 16.00 | KOSTEL NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE, BŘECLAV-POŠTORNÁ

Mozaika žesťového kvinteta **Prague Brass Quintet**
13. ŘÍJNA 2026 | 19.00 | KOSTEL SV. MICHAELA ARCHANDĚLA, LADNÁ

Závěrečný galakoncert LVHF 2026 **Filharmonie Bohuslava Martinů & Jiří Habart & Sandra Hamaoui**
17. ŘÍJNA 2026 | 19.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Doprovodný program

Přednáška *Echo fidèle aneb rendez-vous s francouzskou barokní hudbou a jejími líbeznými airs*
Přednášející MgA. Jana Semerádová, Ph.D.
21. ZÁŘÍ 2026 | 17.00 | ZÁMEK VALTICE – BÍLÝ SÁL

Hudebně-výtvarná dílna pro děti ZŠ Lednice *Barokní nebe pastelkou*
Výtvarnice MgA. Denisa Krausová
24. ZÁŘÍ 2026 | 09.00 – 12.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE – PŘEDNÁŠKOVÝ SÁL

Hudebně-výtvarná dílna pro žáky SSPŠ Cultus *Od ornamentu k formě*
Výtvarnice MgA. Kateřina Rutherford
25. ZÁŘÍ 2026 | 08.00 – 12.00 | SSPŠ CULTUS – GRAFICKÝ DESIGN, SEDLEC

Hudebně-výtvarná dílna pro děti ZŠ Valtice *Zlatý kočár v pohybu – baroko očima dětí*
Výtvarnice MgA. Veronika Remak Molatová
30. ZÁŘÍ 2026 | 14.00 – 16.00 | GALERIE KOREK

Přednáška *Josef Václav Lorenc z Lichtenštejna ve službách habsburské monarchie*
Přednášející PhDr. et Mgr. Miroslav Geršic
12. ŘÍJNA 2026 | 17.00 | HAVLÍČKOVA VILA, BŘECLAV–POŠTORNÁ

Přednáška *Cesta barokního kočáru Josefa Václava z Lichtenštejna*
Přednášející Dr. Johann Kräftner
14. ŘÍJNA 2026 | 17.00 | ZÁMEK LEDNICE – PŘEDNÁŠKOVÝ SÁL

Edukační představení pro ZŠ *Baletní pohádka ze světa snů*
Juniorský balet NdB 2
15. ŘÍJNA 2026 | 09.00 A 11.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE
16. ŘÍJNA 2026 | 09.00 A 11.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Baletní workshop pro děti
Juniorský balet NdB 2
15. ŘÍJNA 2026 | 15.00 – 17.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

Prolog



TEXT AUF DEUTSCH



Jubilate deo

19. ZÁŘÍ 2026 | 19.00

GARDENPALAIS LIECHTENSTEIN, VÍDEŇ

Collegium Marianum

Jana Semerádová traverso, umělecká vedoucí

Pavla Radostová soprán *(sólo Zelenka & Mondonville)*
Helena Hozová soprán *(sólo Mondonville)*
Anna Moriová mezzosoprán *(sólo Mondonville),* **Lucie Karafiátová** alt
Vojtěch Semerád tenor *(sólo Zelenka & Mondonville – haute-contre)*
Ondřej Holub tenor *(sólo Mondonville – taille)*
Tomáš Šelc bas *(sólo Mondonville – basse-taille)*
Martin Vacula bas *(sólo Mondonville)*

Koncert Jubilate Deo, který zazní jako prolog Lednicko-valtického hudebního festivalu v Garden Palace Liechtenstein ve Vídni, představí v podání Collegia Mariana duchovní i světské poklady francouzského a českého baroka. Slavnostní Zelenkova díla zaznějí po boku dramatického motetu Mondonvilleho a instrumentální lesk francouzského dvora připomenou Delalande a Leclair.

Koncertem provází **Jitka Novotná**.

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU

VE SPOLUPRÁCI

PALAIS LIECHTENSTEIN

PRODUKTOVÍ PARTNEŘI

Květná 1794

PIVOVAR LEDNICE

VINAŘSTVÍ

MIKROSVÍN Mikulov

Jan Dismas Zelenka (1679–1745) Magnificat in C, ZWV 107
I. Magnificat anima mea Dominum
II. Amen

Jean-Marie Leclair (1697–1764) Koncert pro flétnu, smyčce a basso continuo C dur, op. 7, č. 3
I. Allegro
II. Adagio
III. Allegro assai

Jan Dismas Zelenka Lauda Jerusalem, ZWV 104

PŘESTÁVKA

Michel-Richard Delalande (1657–1726)
La grande pièce royale, „Deuxième Fantaisie ou Caprice que le Roi demandait souvent“, S. 161
I. Un peu lent
II. Fugato
III. Doucement
IV. Gracieusement
V. Gayement
VI. Vivement

Jean-Joseph de Mondonville (1711–1772) Coeli enarrant gloriam Dei
I. Coeli enarrant gloriam Dei
II. Non sunt loquelæ
III. In omnem terram
IV. In sole posuit
V. Exultavit ut gigas
VI. Gloria Patri
VII. Sicut erat

O programu



Koncert *Jubilate Deo*, který zazní jako slavnostní prolog Lednicko-valtického hudebního festivalu v reprezentativních prostorách Garden Palace Liechtenstein ve Vídni, představuje vytříbený dialog českého a francouzského baroka v jeho duchovní i světské podobě. V podání souboru Collegium Marianum se posluchači vydají na cestu napříč stylovými i výrazovými polohami první poloviny 18. století, kde se prolíná okázalost dvorské kultury s hlubokou religiozitou.

Těžiště první poloviny večera tvoří díla Jana Dismase Zelenky, jednoho z nejoriginálnějších skladatelů své doby. Jeho *Magnificat* in C zaujme brilantní kontrapunktickou prací i strhující energií, zatímco *Lauda Jerusalem* přináší slavnostní, až triumfální oslavu víry, podtrženou výrazovou naléhavostí. Významnou roli hraje opakování refrénových úseků, které se v průběhu skladby vracejí v proměněné podobě. Právě třeba úvodní sborový vstup se postupně fragmentuje a jeho horní hlas se stává základem fugového tématu v části *Sicut erat in principio*, čímž vzniká výrazný oblouk spojující začátek a konec skladby. V závěrečné dvojité fuze se pak původní ostinátní motiv znovu objevuje jako vedlejší téma na slově „Amen“. Zelenka tak i v relativně kompaktní kompozici dosahuje mimořádně vysokého stupně hudební integrace a strukturální promyšlenosti.

Francouzská část programu je reprezentována díly, která dokumentují estetické principy dvorské hudby období vlády Ludvíka XV. Instrumentální *Koncert pro flétnu, smyčce a basso continuo C dur*, op. 7, č. 3 Jeana-Marie Leclaira, vyniká virtuozitou sólového partu i taneční lehkostí, zatímco Delalandova *Deuxième Fantaisie ou Caprice que le Roi demandait souvent* z cyklu *La grande pièce royale* připomíná rafinovanost a ornamentální bohatství francouzské hudební tradice.

Program uzavírá motet *Coeli enarrant gloriam Dei* Jeana-Josepha de Mondonville. V úvodu se přidržuje relativně tradičního způsobu hudebního zpracování textu, postupně se však jeho výraz proměňuje a vrcholí v pasáži *In sole posuit tabernaculum suum, et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo* („Bůh slunci na nebi postavil stan. Ono jak ženich z komnaty vyjde“). Mondonville vytváří hudební prostor, v němž se propojuje výrazová střídmost s důrazem na barevnost a dynamickou gradaci, což podtrhuje kontemplativní charakter celé kompozice.

Koncert tak nabízí nejen reprezentativní průřez vrcholným barokem, ale i jedinečný hudební zážitek, v němž se setkávají duchovní hloubka, virtuozita a stylová elegance v jejich nejpůsobivější podobě.

Collegium Marianum

Pražský soubor se od svého založení v roce 1997 věnuje provádění hudby 17. a 18. století se zaměřením na české a ve střední Evropě působící autory. Jako jeden z mála takto profilovaných profesionálních souborů v ČR má na repertoáru nejen koncertní díla, ale pravidelně se věnuje také scénickým projektům. Soubor působí pod uměleckým vedením flétnistky Jany Semerádové, jejíž badatelská činnost, stejně jako studium barokní gestiky, deklamace a tance, umožnily rozšířit umělecký profil souboru od čistě hudebního zaměření k propojení s barokním tancem a divadlem. Zajímavé jsou též projekty s loutkovým divadelním souborem Buchty a loutky (loutková opera *Calisto* nebo inscenace Händelovy pastorální opery *Acis and Galatea*). Collegium úzce spolupracuje s významnými evropskými dirigenty, sólisty, režiséry či choreografy, těší se uznání zahraniční i české odborné kritiky, pravidelně natáčí pro rozhlasové stanice a vystupuje na mezinárodních festivalech a prestižních pódiích. V roce 2008 soubor zahájil úspěšnou spolupráci s hudebním vydavatelstvím Supraphon, které v rámci řady „Hudba Prahy 18. století“ vydalo již osm jeho nahrávek. V roce 2010 se Collegium Marianum stalo nositelem ocenění za zásluhy o kvalitu a šíření české hudby udělovaného českou sekcí Mezinárodní hudební rady UNESCO. Od roku 2001 Collegium Marianum pořádá koncertní cyklus Barokní podvečery a je rezidenčním souborem mezinárodního hudebního festivalu Letní slavnosti staré hudby.





Jana Semerádová

Flétnistka, dirigentka a muzikoložka Jana Semerádová je jednou z nejvýraznějších osobností mezinárodní umělecké scény staré hudby. Absolvovala Pražskou konzervatoř, Filozofickou fakultu UK v Praze (Teorie a provozovací praxe staré hudby) a Koninklijk Conservatorium v Haagu a je laureátkou mezinárodních soutěží v Magdeburku a Mnichově. Vede soubor Collegium Marianum a pořádá koncertní cyklus Barokní podvečery a mezinárodní hudební festival Letní slavnosti staré hudby. Intenzivně se věnuje badatelské činnosti v českých i zahraničních archivech a studiu barokní gestiky, deklamace a tance. Své nevšední dramaturgie nezřídka staví na propojení hudebního a dramatického umění. Ve vydavatelství Supraphon nahrála svá dvě profilová CD „Solo for the King“ a „Chaconne for the Princess“, vystupuje na významných evropských pódiích a festivalech, pravidelně koncertuje s mezinárodními soubory a jako sólistka spolupracovala například s Magdalenou Koženou, Sergiem Azzolinim, Alfredem Bernardinim a Enricem Onofrim. V roce 2015 získala docenturu v oboru flétna na pražské HAMU a od roku 2024 vyučuje na Akademia Muzyczna im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie. Roku 2019 obdržela cenu Společnosti pro vědy a umění a o rok později byla spolus s Erichem Traxlerem nominována na cenu Anděl za CD „Chaconne for the Princess“. V prosinci 2024 byla oceněna prestižním francouzským Řádem umění a literatury (Ordre des Arts et des Lettres) v hodnosti Rytíř.

1. koncert



TEXT AUF DEUTSCH



Zahajovací koncert LVHF 2026

26. ZÁŘÍ 2026 | 19.00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Collegium 1704
Collegium Vocale 1704
Václav Luks dirigent

Tereza Zimková soprán, **Alena Hellerová** soprán
Aneta Petrasová alt, **Ondřej Holub** tenor, **Tomáš Šelc** bas

Zahajovací koncert LVHF 2026 propojí francouzský barokní lesk s duchovní hloubkou německého baroka. Charpentierovo *Te Deum* uvede posluchače do atmosféry okázalých královských ceremonií. Na něj naváže hudba Françoise Francœura, která vyniká elegancí a taneční lehkostí. Po přestávce zazní Bachovo monumentální *Magnificat,* v němž se snoubí radostnýcharakter s dramatickou silou.

Koncertem provází **Veronika Veber Paroulková**.

HLAVNÍ PARTNEŘI KONCERTU

alca

ZA PODPORY

VALTICE

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK VALTICE

VINAŘSTVÍ

OBELISK

Marc-Antoine Charpentier (1643–1704) Te Deum, H. 146

I. Prélude
II. Te Deum laudamus
III. Te aeternum Patrem
IV. Pleni sunt caeli et terra
V. Te per orbem terrarum
VI. Tu devicto mortis aculeo
VII. Judex crederis
VIII. Te ergo quaesumus
IX. Aeterna fac cum sanctis
X. Dignare Domine
XI. Fiat misericordia tua
XII: In te, Domine, speravi

François Francœur (1698–1787) Symphonies du Festin royal de monseigneur le comte d'Artois

PŘESTÁVKA

Johann Sebastian Bach (1685–1750) Magnificat D dur, BWV 243.2

I. Magnificat
II. Et exsultavit spiritus meus
III. Quia respexit humilitatem
IV. Omnes generationes
V. Quia fecit mihi magna
VI. Et misericordia
VII. Fecit potentiam
VIII. Deposuit potentes
IX. Esurientes implevit bonis
X. Suscepit Israel
XI. Sicut locutus est
XII. Gloria Patri

O programu

Zahajovací koncert Lednicko-valtického hudebního festivalu 2026 přináší působivé setkání francouzské a německé barokní tradice, a to jak v duchovním, tak i dvorském pojetí. Úvod patří proslulému *Te Deum* Marca-Antoina Charpentiera, jedné z nejzářivějších oslavných skladeb francouzského baroka. Dílo vyniká velkolepým zvukem, kontrastními sbory i slavnostní instrumentací. Předpokládá se, že skladba byla provedena u příležitosti oslav vítězství a bitvy u Steinkirku v srpnu 1692.

Na tuto hudební slavnost navazují *Symphonies du Festin royal de monseigneur le comte d'Artois* Françoise Francœura, jež patří k vrcholným příkladům dvorské instrumentální elegance. Lehké, tanečně laděné věty, bohaté na jemné ornamenty a rytmickou vynalézavost dokládají vytříbený vkus francouzské aristokracie i její zálibu v hudbě jako součásti společenského života.

Závěr večera patří monumentálnímu *Magnificat* D dur Johanna Sebastiana Bacha, které představuje jeden z vrcholů jeho vokálně-instrumentální tvorby, přestože se jedná o jeho první výraznou liturgickou skladbu na latinský text. Bach zde spojuje radostnou oslavu s hlubokou duchovní naléhavostí: zářivé sbory střídají intimní árie, brilantní fuga kontrastuje s meditativními plochami. Výsledkem je dílo mimořádné vnitřní síly, v němž se snoubí technická dokonalost s intenzivním výrazem.

Koncert tak otevírá festival v duchu slavnosti a kontrastu — od lesku francouzského dvora až po hlubokou (avšak radostí hýřící) spiritualitu. Dramaturgie večera nabízí hudební zážitek, který propojuje radost, okázalost i kontemplaci v jediném hudebním gestu.





Collegium 1704 & Collegium Vocale 1704

Pražský barokní orchestr a vokální ansámbl Collegium 1704 a Collegium Vocale 1704 byly založeny cembalistou a dirigentem Václavem Luksem u příležitosti projektu Bach — Praha — 2005. V roce 2008 byl zahájen Hudební most Praha—Drážďany, který v roce 2012 plynule vyústil v druhý koncertní cyklus Collegium 1704 v Rudolfinu. V roce 2019 byla zahájena pražská komorní řada koncertů Collegia Vocale 1704, která od roku 2021 pokračuje v kulturním paláci Vzlet. Soubor vystupuje na prestižních pódiích i festivalech a v květnu 2021 zahájil mezinárodní hudební festival Pražské jaro. Význačné jsou jeho operní produkce — po úspěchu Händelova *Rinalda* navázali provedením *L'olimpiade* J. Myslivečka, *Arsilda, regina di Ponto* A. Vivaldiho a Händelovy *Alciny* v režii J. Heřmana v koprodukci s ND Brno, Opéra Royal ve Versailles a Théatre de Caen. V roce 2014 spolupracovali s B. Mehtou na DVD Gluckovy opery *Orfeo ed Euridice* v režii O. Havelky a na natáčení dokumentu BBC 2 *Mozart v Praze* s R. Villazónem. Soubor se rovněž podílel na historickém velkofilmu *Il Boemo* v režii P. Václava o životě J. Myslivečka. Nahrávky Collegia 1704 se těší přízni posluchačů i hudební kritiky. Nejvýznamnějšími počiny posledních let jsou první kompletní česká nahrávka Händelova *Mesiáše* z roku 2019 a 3CD s operou *Les Boréades* J. Ph. Rameaua. V roce 2025 nahrálo Collegium 1704 jubilejní nahrávku ke 20 letům své existence – *Missa Circumcisionis* erbovního skladatele Jana Dismase Zelenky.





Václav Luks

Dirigent Václav Luks studoval na Konzervatoři v Plzni, na Akademii múzických umění v Praze a vzdělání završil specializovaným studiem staré hudby na švýcarské Schole Cantorum. V roce 2005 založil pražský barokní orchestr Collegium 1704 a vokální ansámbl Collegium Vocale 1704. Jeho aktivity sehrály významnou roli v oživení zájmu o dílo českých skladatelů Jana Dismase Zelenky a Josefa Myslivečka a také v posílení česko-německých kulturních vztahů skrze znovuobjevování společných hudebních tradic obou zemí. Collegium 1704 pod jeho vedením nahrálo hudbu k dokumentu Petra Václava *Zpověď zapomenutého* i k jeho celovečernímu filmu *Il Boemo*, na němž se Václav Luks podílel jako hlavní hudební poradce. Na operních a divadelních představeních spolupracoval Václav Luks s významnými režiséry (W. Decker, U. Herrmann, L. Moaty, D. Radok, J. Heřman, J. A. Pitínský nebo O. Havelka) a kromě intenzivní práce s Collegiem 1704 vystupuje také s dalšími uznávanými starohudebními i moderními orchestry. Od roku 2021 působí jako hostující dirigent s Händel & Haydn Society v Bostonu a v byl rezidenčním umělcem Kammerakademie Potsdam. Při benefičním koncertu na obnovu Notre Dame dirigoval Orchestre nationale de France a francouzská rozhlasová stanice France Musique mu věnovala pět dílů seriálu Grands interpretes de la musique classique. V červnu roku 2022 mu byl udělen francouzský Řád umění a literatury (Ordre des Arts et des Lettres) za významné kulturní zásluhy.

2. koncert



TEXT AUF DEUTSCH



Soud krále českého

28. ZÁŘÍ 2026 | 17.00
ZÁMECKÁ KAPLE VALTICE

Vojtěch Semerád umělecký vedoucí, tenor, fidula
Hana Blažíková soprán a gotická harfa
Mélusine de Pas tenorová fidula
Jakub Kydlíček flétny
Jaromír Meduna vypravěč

Literární dílo *Soud krále českého* slavného básníka Guillauma de Machauta doprovázené proudem jeho hudby zazní v podání Jaromíra Meduny a Capelly Mariany v zámecké kapli ve Valticích jako oslava středověké dvorské lyriky.

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU
stom ma

ZA PODPORY
VALTICE

VE SPOLUPRÁCI
NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK VALTICE

VINAŘSTVÍ
PLENER VINAŘSTVÍ

Program

Guillaume de Machaut (cca 1300–1377) Soud krále českého
Balady, virelais, moteta a dvorská poezie



O programu



Komponované literárně-hudební pásmo věnované Guillaumu de Machautovi (cca 1300–1377) je oslavou středověké dvorské lyriky. Machaut působil část svého života ve službách českého krále Jana Lucemburského a jeho umělecké úspěchy z něj udělaly nejslavnějšího skladatele a básníka 14. století.

Takřka zázrakem se jeho básně i hudba dochovaly v patrně úplné podobě, a to především díky péči, s níž autor nechával svá díla zapisovat. Machaut o sobě zanechal také literární portrét — v několika svých dílech je pozorovatelem i komentátorem chování ušlechtilých milenců, a ve dvou příbězích se dokonce vykresluje jako zamilovaný hrdina.

Machautova díla evokují kurtoazní společnost plnou rafinovanosti a elegance, téměř snová vize v krutých časech morové epidemie a válečných konfliktů 14. století; pouze stručné narážky v jeho narativních dílech či nářky v jeho posledních motetech prozrazují soužení, která Francie prožívala. Obecně jsou jeho díla věnována rozmarům a těžkostem, ale také radostem lásky. Experimentoval s žánry, miloval dvojsmysly či hry se slovy a odvážil se také zásadně rozvolnit hudební formu.

V Machautově raném díle *Soud krále českého* (*Le Jugement du Roy Behaigne*) se Jan Lucemburský objevuje v úplnosti svého majestátu, své životní zkušenosti, moudrosti a velkorysosti, a to jako sudí sporu, kdo prožívá větší žal. Vypravěč (v osobě Machauta) se během své procházky stává svědkem rozhovoru mezi dámou a rytířem, kteří se přou, kdo z nich je nešťastnější: dáma, jíž zemřel milovaný, nebo rytíř, jehož vyvolená si zamilovala jiného; vypravěč, aby prohlásil jednoho nebo druhého za nejnešťastnějšího, vyhledá radu českého krále. Bohatý text dvorské lyriky je doplněn o Machautova hudební díla střídající různé formy vyjadřující pohnutky lidské duše. Machaut obdařil své skladby jedinečným charakterem, a vytvořil tím působivé dílo ohromující rozmanitosti i, o sedm století později umíme ocenit jeho krásu.



Cappella Mariana

Roku 2008 vznikl komorní vokální soubor, který se jako jeden z mála domácích vokálních těles specializuje na interpretaci středověkého vícehlasu, renesanční polyfonie a vokálních děl raného baroka. Ansámbl působí pod uměleckým vedením Vojtěcha Semeráda a členy jsou mezinárodně renomovaní pěvci, kteří se věnují interpretaci barokní a předromantické hudby.

V roce 2021 soubor společně s ansámblem Constantinople a Sašou Rašilovem debutoval na Pražském jaru s unikátním programem *Kryštof Harant aneb Putování do Svaté země*. Projekt se dočkal více než desítky repríz po celé Evropě včetně zámořského turné do Kanady a jeho nahrávka u vydavatelství Supraphon získala Cenu Anděl za rok 2024 v kategorii Klasika.

Soubor Cappella Mariana se stal v roce 2021 rezidenčním ansámblem Alamire Foundation. Umělecká rezidence zahrnovala i praktický výzkum v Library of Voices – inovativní zvukové laboratoři. Výzkum se zaměřil na vztah mezi — hudebním pramenem, provedením a historickými prostory, v nichž polyfonní hudba původně zněla.

Diskografie ansámblu pro vydavatelství Supraphon a Etcetera zahrnuje nahrávky s objevnou dramaturgií neznámých autorů či skladeb. Titul „Johannes Tourout – portrét císařského kapelníka“ je první nahrávkou nové ediční řady Alamire — Foundation Editions, která přináší hudbu zapomenutých děl franko-vlámských autorů ze středoevropského regionu. Nahrávka se znovuobjevenými skladbami Jeana Richaforta u vydavatelství Musique en Wallonie přinesla ansámblu ocenění Diapason d'Or.

Vojtěch Semerád



Umělecký vedoucí souboru Capella Mariana a tenorista Vojtěch Semerád je absolventem Pražské konzervatoře, Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze (sbormistrovství) a Conservatoire National Supérieur de Musique v Paříži (barokní housle u Françoise Fernandeze). Je finalistou mezinárodní soutěže Telemann-Wettbewerb v Magdeburku. Jako sólový zpěvák je Vojtěch Semerád zván renomovanými soubory, s nimiž vystupuje na významných mezinárodních scénách a festivalech. Vystoupil v operních inscenacích, mezi nimiž jmenujme *Acis and Galathea* G. F. Händela, *Atys* J.-B. Lullyho, *David et Jonathas* M.-A. Charpentiera, *Histoires Sacrées* M.-A. Charpentiera nebo *Fairy Queen* H. Purcella. Je vyhledávaným interpretem Evangelisty v pašijích a oratoriích J. S. Bacha. Podílel se na více než 30 nahrávkách zejména pro Deutsche Grammophon, Naïve, Harmonia Mundi, Passacaille a Supraphon a pravidelně nahrává pro Český rozhlas. Jako houslista je stálým členem souboru Collegium Marianum a rovněž vystupuje v multižánrových a autorských projektech. Vojtěch Semerád se věnuje také badatelské činnosti zaměřené na objevování vokální hudby 15. až 17. století ve střední Evropě.



Jaromír Meduna

Herec Jaromír Meduna se narodil v roce 1953 a po absolvování DAMU nastoupil v roce 1977 do Divadla Petra Bezruče v Ostravě. Poté přijal angažmá v Příbrami a v Liberci a od roku 1986 byl 21 let členem Městských divadel pražských. V letech 2008–2015 působil v Divadle na Vinohradech. Nyní je na volné noze, působí nadále v divadle Viola. Krom divadla vystupuje v televizi, věnuje se rozhlasu, dabingu, uměleckému přednesu. Je držitelem Ceny Františka Filipovského za dabing a Poděbradské křišťálové růže za činnost v oblasti přednesu a práce se slovem.

3. koncert



TEXT AUF DEUTSCH



Árie akordeonu

29. ZÁŘÍ 2026 | 19.00
OBŘADNÍ SÍŇ ŽIDOVSKÉHO HŘBITOVA, BŘECLAV

Martin Šulc akordeon
Andrea Šulcová akordeon

Sourozenecké duo Andrea a Martin Šulcovi provedou zvědavé posluchače zvukovými zákoutími akordeonu. Možnosti nástroje předvedou nejen na skladbách J. S. Bacha a J. Weinberga, ale především českých skladatelů J. Felda, J. Laburdy a premiérově uvedou kompozici *Ti, kteří měli být spolu* současné autorky Darji Kukal Moiseevové.

ZA PODPORY

BŘECLAV

VE SPOLUPRÁCI

Městská knihovna Břeclav | Židovská obřadní síň

VINAŘSTVÍ

Nad Sklepy

Program

Johann Sebastian Bach (1685–1750) Preludium a fuga č. 15 G dur, BWV 860

Mieczysław Weinberg (1919–1996) Aria, op. 9

Johann Sebastian Bach (1685–1750) Francouzská suita č. 5 G dur, BWV 816
(výběr)

Jindřich Feld (1925–2007) Suita pro akordeon
I. Toccata. Allegro
II. Romance. Andante
III. Intermezzo. Moderato
IV. Moto perpetuo. Allegro con brio

Jiří Laburda (1931–2025) Commedia dell'arte
I. Pantomima
II. Scherzo

Darja Kukal Moiseeva (1998) Světová premiéra *„Ti, kteří měli být spolu“*



O programu

Recitál sourozeneckého dua Andrey a Martina Šulcových je dramaturgicky koncipován jako průřez možnostmi akordeonu v kontextu historicky i stylově diferencovaného repertoáru. Program propojuje transkripce barokní hudby s původní tvorbou 20. a 21. století a umožňuje sledovat proces adaptace kompozičních principů na nástroj, jehož idiomatika je ve srovnání s tradičními klávesovými či smyčcovými nástroji specifická. Akordeon zde vystupuje nejen jako prostředek reprodukce, ale i jako médium reinterpretace, které akcentuje nové aspekty hudební struktury, zejména v oblasti dynamiky, artikulace a barevnosti.

Program zahajuje *Preludium a fuga* č. 15 G dur Johanna Sebastiana Bacha, v nichž se naplno rozvíjí kontrapunktická logika a vnitřní řád barokní hudby. V podání akordeonu získává tato struktura nový rozměr zdůrazňující jak průzračnost jednotlivých hlasů, tak jejich vzájemnou propojenost. Výběr z *Francouzské suity* č. 5 G dur pak přináší lehkost a taneční eleganci, která vyniká v jemné artikulaci i stylové ornamentice.

Zcela odlišnou zvukovou polohu otevírá *Aria*, op. 9 Mieczysława Weinberga, skladba hluboké lyriky a vnitřního napětí, v níž se snoubí melancholie s tichou naléhavostí. Na ni navazuje *Suita pro akordeon* Jindřicha Felda, která patří k zásadním dílům české akordeonové literatury a představuje nástroj v jeho technické i výrazové virtuozitě. Nadsázku přináší *Commedia dell'arte* Jiřího Laburdy inspirovaná světem divadelních masek a charakterů. Hudba zde ožívá v pestré galerii nálad, rytmů a stylizovaných gest.

Vyvrcholením večera je světová premiéra skladby *Ti, kteří měli být spolu* Darji Kukal Moiseevové, která vznikla přímo pro Lednicko-valtický hudební festival. Současný kompoziční jazyk zde otevírá nové zvukové horizonty a posouvá vnímání akordeonu jako nástroje schopného jemné meditace i dynamické energie. Sama autorka k dílu uvádí: *„Skladba je inspirována tragickým osudem židovského národa během druhé světové války.* […] *Hudba vypráví intimní příběh dvou lidí, kteří ve vzpomínkách znovu prožívají okamžiky svého setkání — chvíle, kdy se poznali, kdy společně kráčeli bok po boku a věřili, že jejich pouto přetrvá navždy. Skladba se nezaměřuje na samotný okamžik odchodu, ale spíše zdůrazňuje lidskost, lásku a naději, které přetrvávají i v těch nejtemnějších chvílích. V jejím závěru zaznívá citace židovské modlitby v hebrejštině ‚Avinu Malkeinu' symbolizující víru, že utrpení jednou pomine a že přijde čas, kdy se rozdělené duše opět setkají.“*



Martin Šulc

Akordeonista Martin Šulc je absolventem Pražské konzervatoře pod vedením Ladislava Horáka. Již na ZUŠ v Třeboni, kde studoval u Lenky Slaninové, získal mnoho ocenění na národních i mezinárodních akordeonových soutěžích. Jeho úspěchy poté vygradovaly právě na Pražské konzervatoři, kde se stal laureátem soutěží např. v Alcobaca v Portugalsku, videosoutěže na Novém Zélandu, exceloval také ve finálových kolech soutěží v Shenzhenu v Číně a Castelfidardu v Itálii. Stal se rovněž mnohonásobným vítězem kategorie Mistři na Národní akordeonové soutěži v Dobřanech. Účastnil se televizní soutěžní show Virtuosos V4+, jejímž patronem je Placido Domingo a jíž se stal vítězem za Českou republiku. V roce 2023 se zúčastnil také celosvětové soutěže pořádané asociací Societa Umanitaria v Miláně, kde se dostal do finálových kol mezi 23 nejlepších studentů světových konzervatoří a univerzit. Tyto úspěchy Martinovi přinesly koncerty na uznávaných mezinárodních festivalech, jako např. Mezinárodní festival v Českém Krumlově, Český spolek pro komorní hudbu (Sukova síň Rudolfina), Kultura v srdci Prahy, Svátky hudby v Praze, Mladá Praha ad. Měl také možnost zahrát si s nejlepšími interprety v České republice. Svá studia na konzervatoři zakončil akordeonovým koncertem Petra Fialy za doprovodu Karlovarského symfonického orchestru. Od října 2024 studuje na Hochschule für Musik v německém Trossingenu pod vedením prof. Hanse Maiera.



Andrea Šulcová

Akordeonistka Andrea Šulcová studuje Pražskou konzervatoř pod vedením Ladislava Horáka. Pochází z Třeboně, kde navštěvovala základní uměleckou školu pod vedením Lenky Slaninové. Od mladého věku se zúčastnila mnoha celostátních i mezinárodních soutěží, kde získala řadu ocenění (2. místo na soutěži v Belgii, 2. místo na on-line soutěži v Itálii, postup do finále v Mnichově, 2. místo na mezinárodní soutěži v Dobřanech s postupem na mezinárodní klání Trophée Mondiale CMA, účast na Premio internazionale Fisarmonica). Roku 2018 rovněž získala ocenění talent Jihočeského kraje. Pravidelně vystupuje na festivalech Třeboňská nocturna — pódium mladých a na Třeboňských letních kurzech. Společně s akordeonovým kvartetem (Czech accordion ensemble) vystupuje na koncertech a festivalech doma i v zahraničí, mimo jiné i po boku houslistů Jaroslava Svěceného či Václava Hudečka.
V roce 2024 začala působit v multimediální show s názvem *Já, secese* v divadle Hybernia, získala stipendium Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 a vystupovala na galavečeru Bon Art Junior Festu za doprovodu Bon Art Pop Orchestru pod taktovkou Felixe Slováčka jr.



Darja Kukal Moiseeva

Držitelka ocenění Nejúspěšnější autorka vážné hudby do 35 let Darja Kukal Moiseeva absolvovala Pražskou konzervatoř a od roku 2019 studuje ve třídě Jana Duška na HAMU v Praze, kde své bakalářské studium zakončila skladbou *Koncert pro trubku a orchestr* provedenou Walterem Hofbauerem a PKF — Prague Philharmonia pod vedením Mariána Lejavy. V roce 2024 získala 1. cenu za skladbu *Stillness* pro klavír, vibrafon, klarinet a violoncello v mezinárodní soutěži Leonardo 4 Children Music Awards, o rok dříve byla ve stejné soutěži oceněna za skladbu *Calmness II* pro klarinet a vibrafon. Rovněž v Mezinárodní soutěži mladých skladatelů GENERACE byla oceněna dva roky za sebou: poprvé za skladbu *... ash is in the air* (2024), podruhé za *Everything that wasn't created by a human* (2025).
V rámci festivalu Pražské jaro 2024 získala Darja možnost zúčastnit se masterclassu v rámci Offspring Reading lessons s Klangforem Wien a dirigentem Ennem Poppem.
V roce 2021 založila Darja svou vlastní hudební školu Darjina Škola hudbou a již pátým rokem pořádá ve spolupráci se ZUŠ Horní Slavkov Skladatelská odpoledne pro místní žáky. Věnuje se též úpravám již existujících skladeb pro různá hudební uskupení (Mucha Trio, Police Symphony orchestra, Vážný zájem).
Od roku 2025 studuje skladbu v rámci programu Erasmus+ na Kunst-Universität v rakouském Štýrském Hradci u profesorky Annesley Black. Rovněž v Rakousku navštěvuje soukromé hodiny u Klause Langa.

4. koncert



TEXT AUF DEUTSCH

Filmový hudební klub

1. ŘÍJNA 2026 | 18.00 | ZÁMEK MIKULOV

Philippe Béziat: ***Indes Galantes*** filmová projekce
Djei Gogo DJ Afterparty

Přijďte se podívat na jedinečnou první projekci filmového hudebního klubu LVHF. Spolu s degustací francouzských vín se bude podávat snímek režiséra Philippa Béziata, který zachycuje propojení barokního díla J.-P. Rameaua s městskými tanečníky v rámci projektu režiséra Clémenta Cogitora. Na projekci hudebně naváže DJ Djei Gogo, který celý zážitek ještě umocní.

Projekce se koná s laskavou podporou Institut français (Francouzského institutu v Praze).

PARTNER KONCERTU

ZA PODPORY

MIKULOV

VE SPOLUPRÁCI

PRODUKTOVÝ PARTNER

VINAŘSTVÍ

O programu

Dokumentární film režiséra Philippa Béziata zachycuje vznik mimořádného scénického projektu, který přinesl novou interpretaci opery *(opéra-ballet) Les Indes galantes* Jeana-Philippa Rameaua. Toto dílo, uvedené poprvé roku 1735 v Paříži, patří k nejvýznamnějším jevištním kompozicím francouzského baroka. Podle některých pramenů byl Rameau deset let před vznikem této opery přítomen představení dvou domorodců z Louisiany, kteří vystupovali v Evropě s indiánským válečným tancem. Toto vystoupení inspirovalo Rameaua k napsání skladby pro cembalo s názvem *Les Sauvages,* přičemž tuto hudbu později použil také v *Les Indes galantes.*

Film sleduje přípravu nové inscenace uvedené v Pařížské opeře, kterou vytvořili režisér Clément Cogitore a choreograf Bintou Dembélé. Tvůrci se rozhodli přistoupit k Rameauovu dílu z perspektivy současné společnosti a dát tak vzniknout svěží interpretační rovině. Významnou součástí projektu se stalo zapojení více než třiceti tanečníků pocházejících z prostředí hip hopu, breakdance a dalších forem městského tance. Jejich pohybový slovník vstupuje do dialogu s hudebním a scénickým světem francouzské barokní opery a vytváří neobvyklé spojení dvou na první pohled vzdálených kulturních tradic.

Béziatův dokument sleduje celý proces vzniku inscenace od castingů a prvních zkoušek až po premiérová uvedení v Opéra Bastille. Kamera se soustředí především na zkušenost samotných tanečníků, kteří vstupují do prostředí tradičně spojovaného s institucemi tzv. vysoké kultury. Vedle uměleckých a interpretačních otázek tak film otevírá také širší témata reprezentace, kulturní identity, společenské inkluze a proměny vztahu k historickému repertoáru. Dokument proto není pouze záznamem vzniku jedné operní produkce, ale také svědectvím o možnostech současného hudebního divadla reinterpretovat kánonická díla minulosti.

Večer zakončí afterparty s hudebním producentem, skladatelem, baskytaristou a DJem Djei Gogem, pocházejícím z Pobřeží slonoviny. Ve své tvorbě propojuje africké hudební tradice s jamajskými vlivy, evropskou hudební zkušeností a současnou klubovou kulturou. V rámci své tvorby propojuje prvky reggae, afrobeatu, urban music a dalších žánrových inspirací. Jeho DJské sety jsou založeny na otevřeném dialogu mezi různými hudebními tradicemi a současnými tanečními styly.



Djei Gogo

Djei Gogo je hudební producent, baskytarista, skladatel a DJ původem z Pobřeží slonoviny, který do českého prostředí přináší přirozené propojení afrických kořenů, jamajských vlivů, evropské zkušenosti a současné klubové energie. Jako zakladatel a dlouholetý člen kapely United Flavour stojí za jejím charakteristickým zvukem, který spojuje reggae, urban music, afrobeat i další žánrové inspirace. Vedle koncertního působení se věnuje také DJingu a hudební produkci pro domácí i zahraniční umělce.

5. koncert



TEXT AUF DEUTSCH



Bach meets Bolling

3. ŘÍJNA 2026 | 19.00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

Jiří Bárta violoncello
Terezie Fialová klavír
Petr Dvorský kontrabas
Jiří Stivín Jr. bicí

Čtveřice českých interpretů — violoncellista Jiří Bárta, klavíristka Terezie Fialová, kontrabasista Petr Dvorský a bicista Jiří Stivín Jr. — se vypraví na tenkou hranici mezi jazzem a klasikou. Po Bachově violoncellové suitě zaznějí jazzové variace na Bachovo téma Jacquese Loussiera a večer vyvrcholí *Suitou pro violoncello a jazzové klavírní trio* Clauda Bollinga.

Koncertem provází **Jiří Vejvoda**.

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU

ZA PODPORY

LEDNICE

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK LEDNICE

PRODUKTOVÝ PARTNER

VAŠE KANTÝNA

VINAŘSTVÍ

MIKROSVÍN Mikulov

Program

Johann Sebastian Bach (1685–1750) Suita pro violoncello č. 3 C dur, BWV 1009
Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Gavotte I & II
Gigue

Johann Sebastian Bach Gavotte h moll (Orchestrální suita D dur, BWV 1068), arr. Jacques Loussier

Carl Philipp Emanuel Bach (1714–1788) Solfeggietto c moll, H 220, Wq. 117:2, arr. Luca Sestak

PŘESTÁVKA

Claude Bolling (1930–2020) Suita pro violoncello a jazzové klavírní trio
I. Baroque in Rhythm
II. Concertante
III. Galop
IV. Ballade
V. Romantique
VI. Cello Fan



O programu

Setkání čtyř výrazných osobností české hudební scény — violoncellisty Jiřího Bárty, klavíristky Terezie Fialové, kontrabasisty Petra Dvorského a hráče na bicí nástroje Jiřího Stivína ml. — slibuje večer na pomezí dvou hudebních světů, kde se klasická tradice přirozeně prolíná s jazzovou invencí. Dramaturgie koncertu je vystavěna jako citlivě gradující oblouk od barokní čistoty k hravé stylové fúzi, v níž se historický materiál stává inspirací pro novou, živou interpretaci.

Základním kamenem programu je *Suita pro violoncello č. 3 C dur* Johanna Sebastiana Bacha, jedno z vrcholných děl sólové violoncellové literatury. V její architektuře se snoubí technická brilance s hlubokou hudební logikou a přirozenou zpěvností, která dává vyniknout bohatství nástroje v jeho nejčistší podobě. Každá věta zde představuje svébytný charakter i náladu, od radostné otevřenosti až po kontemplativní hloubku.

Na Bachův svět navazují dvě stylové transformace, které ukazují jeho hudbu v novém světle a otevírají prostor pro improvizační svobodu. *Gavotte h moll* vycházející převážně z Bachovy *Orchestrální suity D dur* v aranži Jacquea Loussiera přetváří barokní tanec do podoby jazzové variace, aniž by ztrácela svou původní eleganci a formální jasnost. Podobně *Solfeggietto c moll* Carla Philippa Emanuela Bacha v úpravě Lucy Sestaka získává energii, rytmickou svěžest a virtuózní tah, který propojuje historický materiál se současným hudebním jazykem.

Vrchol večera představuje *Suita pro violoncello a jazzové klavírní trio* Clauda Bollinga, ikonické dílo stojící na pomezí žánrů. Bolling zde s lehkostí a nadhledem propojuje klasickou formu s jazzovou harmonií a rytmikou, přičemž dává prostor jak virtuozitě sólového violoncella, tak souhře celého ansámblu. Dialog mezi nástroji je zde živý, spontánní a plný překvapivých momentů.



Jiří Bárta

Přední český violoncellista Jiří Bárta vystudoval u Josefa Chuchra a Mirka Škampy v Praze, Borise Pergamenščikova v Kolíně nad Rýnem a Eleonore Schoenfeld v Los Angeles. Pravidelně spolupracuje s českými i světovými orchestry a dirigenty, je zván na přední festivaly a pódia a hraje s význačnými umělci. Jeho nahrávky Bachových violoncellových suit a Šostakovičových a obou Dvořákových koncertů u firmy Supraphon byly časopisem Harmonie dvakrát vyhodnoceny jako nejlepší ve svých kategoriích. Londýnský časopis The Gramophone udělil Editor's Choice jeho diskům s Kodályho sólovou sonátou a s violoncellovými koncerty B. Martinů, J. Foerstera a J. Nováka. S Magdalenou Koženou spolupracoval na albu „Songs" pro Deutsche Grammophon oceněném Gramophone Award a s jazzovým kvartetem Milana Svobody spolupracoval na klasicko-jazzovém CD „Znamení Střelce". Dokument České televize *Můj pokus o mistrovský opus: Jiří Bárta versus Bachovy suity* v režii Jakuba Sommera získal hlavní cenu Cirkom Price 2015.

U vydavatelství Animal Music se Bárta vrátil k Bachovým violoncellovým suitám, tentokrát však s barokním violoncellem, a tamtéž nahrál s klavíristkou Terezií Fialovou kompletní Beethovenovy sonáty pro klavír a violoncello.

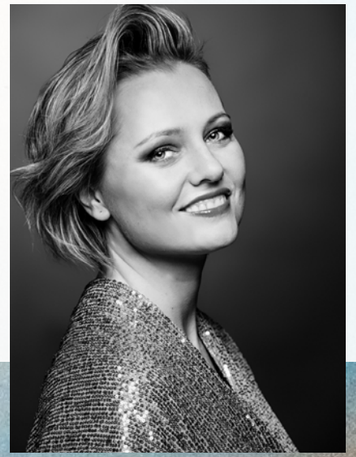
V roce 2008 spoluzaložil Mezinárodní festival komorní hudby v Kutné Hoře. V sezóně 2014 byl kurátorem komorní řady festivalu Dvořákova Praha. Hraje na nově postavené violoncello německého mistra Dietmara Rexhausena.

Terezie Fialová

Mladá česká klavíristka a vyhledávaná komorní hráčka Terezie Fialová vystudovala brněnskou konzervatoř v oboru klavír a housle, avšak pražskou HAMU absolvovala již pouze pod vedením klavíristy Ivana Klánského. Dále studovala komorní hru na Hochschule für Musik und Theater Hamburg (Niklas Schmidt) a zúčastnila se řady mistrovských kurzů. Je laureátkou mezinárodních soutěží v Itálii, Holandsku a Rusku a vystupuje na mezinárodních festivalech v České republice i zahraničí.

Na festivalu Pražské jaro 2019 provedla ve spolupráci se Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK a dirigentem Pietarim Inkinenem *Klavírní koncert* Petra Ebena, v tom samém roce jako členka Eben tria uvedla v české premiéře *Koncert pro klavírní trio a orchestr „L' Isolla della Cita"* Benta Sørensena. Premiérovala rovněž klavírní kvartet anglického skladatele Edwarda Nesbita a skladbu pro violoncello a klavír *Smutek utek* Martina Smolky.

Terezie se jako jediná česká pianistka zúčastnila prestižní Verbier Festival Academy 2013 ve Švýcarsku a pozvána byla opět i v roce 2017. Podílela se na natočení několika CD, nahrávka věnovaná skladateli Petru Ebenovi získala ocenění Recording of the Months a IRR Outstanding. V roce 2024 vydala spolu s violoncellistou Jiřím Bártou pro label Animal Music CD „Janáček". V současné době studuje doktorandské studium v oboru Interpretace a teorie interpretace na HAMU v Praze.





Petr Dvorský

Kontrabasista Petr Dvorský absolvoval Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze u Jaromíra Honzáka a pokračoval soukromým studiem klasické hry na kontrabas u Jana Kmenta, Václava Fuky a Jiřího Valenty. Dále se účastnil Letní jazzové dílny a kurzů v polských Puławach u Varšavy. Spolupracuje s předními domácími a zahraničními jazzovými interprety, a ač je jeho těžištěm zejména jazz, angažuje se rovněž v projektech klasické hudby a jiných žánrů.

Na českou scénu vstoupil jako člen debutujícího kvarteta The Four, které v roce 1990 zvítězilo v mezinárodní soutěži jazzového festivalu v Karlových Varech. V roce 1992 získal s Triem Pavla Wlosoka druhé místo na mezinárodním soutěžním festivalu Jazz Juniors v polském Krakově. V letech 2004–2013 byl členem Bigbandu Českého rozhlasu.

V současné době pravidelně vystupuje se soubory Emil Viklický Trio a Quartet, Concept Art Orchestra, Adam Tvrdý Trio a hostuje v mnoha dalších projektech. Z mezinárodních projektů lze zmínit stálou spolupráci s Walterem Fischbacherem, se kterým spolupracuje na jeho sólových projektech a s nímž často doprovází řadu excelentních sólistů. V roce 2017 vystoupil s triem Emila Viklického feat. Ernie Adams v Metropolis Perfoming Arts Centre v Chicagu.

Od roku 1998 se angažuje v České jazzové společnosti nejen jako člen, ale rovněž jako redaktor časopisu JAM či lektor a později ředitel Letní jazzové dílny v Praze.



Jiří Stivín Jr.

Jazzový bubeník Jiří Stivín se narodil v Praze do hudební rodiny a bicím nástrojům se věnuje od raného dětství. Od 15 let hraje v jazzové kapele saxofonisty Jiřího Stivína, se kterou odehrál stovky koncertů v Čechách a zahraničí.

Vystudoval Konzervatoř v Praze u prof. Miloše Veselého. V roce 2021 absolvoval magisterský program Akademie múzických umění v Praze v oboru Jazzová hudba. Jako studiový hráč se podílel na desítkách CD českých i zahraničních umělců všech žánrů.

V současné době působí ve skupinách Emil Viklický Trio, Radek Baborák Orquestrina, Adam Tvrdý Trio a mnoha dalších.

6. koncert





TEXT AUF DEUTSCH



Francouzské sonáty

4. ŘÍJNA 2026 | 17.00
ZÁMEČEK POHANSKO

Cosima Soulez Larivière (FR–NL) housle
Martina Consonni (IT) klavír

Houslistka Cosima Soulez Larivière a klavíristka Martina Consonni představí v empírovém zámečku Pohansko to nejlepší z francouzské instrumentální hudby 19. a 20. století. Zazní díla Césara Francka, Oliviera Messiaena a impresionistů Maurice Ravela a Clauda Debussyho.

ZA PODPORY
BŘECLAV

VE SPOLUPRÁCI
mmgb Městské muzeum a galerie Břeclav

VINAŘSTVÍ
Mádèřič

Maurice Ravel (1875–1937) Sonáta G dur pro housle a klavír, M. 77
I. Allegretto
II. Blues. Moderato
III. Perpetuum mobile. Allegro

Claude Debussy (1862–1918) Sonáta g moll pro housle a klavír, L. 140
I. Allegro vivo
II. Intermède: Fantasque et léger
III. Finale: Très animé

PŘESTÁVKA

Olivier Messiaen (1908–1992) Téma a variace pro housle a klavír
I. Téma. Modéré
II. Modéré
III. Un peu moins modére
IV. Modéré, avec éclat
V. Vif et passionné
VI. Très modéré

César Franck (1822–1890) Sonáta A dur pro housle a klavír, CFF 123
I. Allegretto ben moderato
II. Allegro
III. Recitativo-Fantasia. Ben moderato
IV. Allegretto poco mosso



O programu

Houslistka Cosima Soulez Larivière a klavíristka Martina Consonni zvou posluchače do intimního prostoru empírového zámečku Pohansko na cestu napříč vrcholnými díly francouzské komorní hudby. Program, který propojuje konec 19. století s hudební modernou století dvacátého, odhaluje proměny hudebního jazyka i estetiky — od pozdně romantické vášně přes impresionistickou barevnost až po osobitou spiritualitu.

Večer otevírá *Sonáta G dur pro housle a klavír* Maurice Ravela, dílo, v němž se snoubí precizní forma s rafinovanou zvukovou imaginací. Ravel zde s lehkostí pracuje s rytmem i barvou, přičemž do hudby vnáší i prvky inspirované jazzem. Následující *Sonáta g moll* Clauda Debussyho, poslední dokončené skladatelovo dílo, představuje koncentrovaný výraz plný jemných nuancí, nečekaných zvratů a poetické křehkosti.

Osobitou je rovněž kompozice *Téma a variace pro housle a klavír* Oliviera Messiaena — skladba bývá považována za dílo, které je pro autora stejně typické a zároveň posluchačsky bezprostředně přístupné jako jeho *Quatuor pour la fin du temps*. Původně vznikla jako svatební dar pro skladatelovu první manželku, houslistku Claire Delbos, s níž uzavřel sňatek 22. června 1932. Manželé uvedli dílo poprvé společně dne 22. listopadu téhož roku.

Závěr koncertu patří *Sonátě A dur* Césara Francka, jednomu ze zásadních pilířů houslového repertoáru. Skladba představuje syntézu autorova osobitého, harmonicky bohatého hudebního jazyka s principy klasické tradice, k nimž se vědomě hlásil. Jednotlivé složky jsou přitom integrovány prostřednictvím cyklického formálního rámce, který zajišťuje tematickou i strukturální soudržnost celku. Dílo vyniká cyklickou formou, v níž se hlavní motivy vracejí v proměnách napříč větami, a spojuje vášnivý výraz s hlubokou vnitřní jednotou. Dialog houslí a klavíru zde dosahuje mimořádné intenzity i vzájemné rovnováhy. Koncert představuje francouzskou hudbu v její bohatosti i šíři — jako prostor smyslové krásy, imaginace i niterného přesahu. V citlivé interpretaci obou umělkyň se jednotlivá díla propojují v ucelený hudební příběh, který oslovuje svou hloubkou i jemností.



Cosima Soulez Larivière

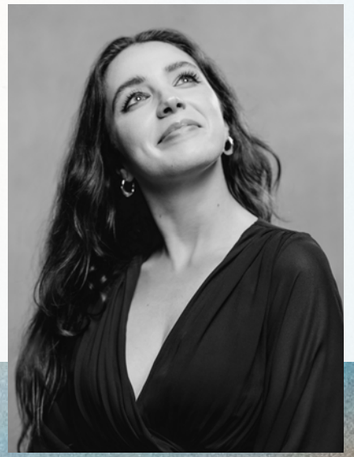
Francouzsko-nizozemská houslistka Cosima Soulez Larivière zahájila své hudební vzdělání u Igora Volochina. V osmi letech získala stipendium na Yehudi Menuhin School, kde studovala u Natashi Boyarské. Bakalářské a magisterské studium absolvovala na Vysoké škole hudby, dramatu a médií v Hannoveru ve třídě Krzysztofa Węgrzyna a nedávno dokončila postgraduální studium na Kronberg Academy pod vedením Mihaely Martin. Své vzdělání si dále rozšiřovala účastí na řadě prestižních akademií (MS PrussiaCove, Accademia Chigiana, Seiji Ozawa Academy, Ravinia – Steans Institute, Verbier Festival Academy, Tanglewood Music Center a Chamber Music Connects the World při Kronberg Academy). Mezinárodní uznání si získala díky četným úspěchům na prestižních soutěžích (3. cena na Mezinárodní houslové soutěži Josepha Joachima, 1. cena na prvním ročníku soutěže a festivalu Bartók World Competition & Festival, 1. cena na Brahmsově soutěži a 3. cena spolu s Cenou za interpretaci děl J. S. Bacha na soutěži Postacchini). Koncertně vystupovala s významnými orchestry po celém světě a byla pozvána k účinkování na festivalech Lockenhaus (Rakousko), Ukaria 24 (Jižní Austrálie) a Chigiana Festival (Itálie), kde vystoupila po boku umělců, jako jsou I. Gringolts, O. Mustonen, M. Helmchen či I. Levit. Často také koncertuje se svým bratrem, violistou Sàem Soulezem Larivièrem. Hraje na housle Giovanniho Grancina (Milán, 1675), zapůjčené s laskavou podporou Deutsche Stiftung Musikleben.

Martina Consonni

Jedna z nejvýraznějších klavíristek své generace Martina Consonni studovala na řadě významných institucí (Imola International Academy „Incontri col Maestro“, Barenboim-Said Akademie v Berlíně a Kronberg Academy) pod vedením Enrica Paceho, Arieho Vardiho a Andráse Schiffa. Od svého debutu ve věku deseti let s Filharmonií Bacău vystoupila na řadě nejprestižnějších světových pódií pod taktovkou špičkových dirigentů a je pravidelným hostem významných mezinárodních festivalů. Stejně přirozeně se pohybuje jak v roli sólistky, tak komorní hráčky a spolupracovala s řadou špičkových umělců (Gautier Capuçon, Steven Isserlis, Tabea Zimmermann či Diyang Mei).

Držitelka více než 55 prvních cen z mezinárodních soutěží obdržela Cenu Daniele Gay za nejlepší mladý italský talent a Cenu Roscini-Padalino udělovanou festivalem Perugia Musica Classica. Je laureátkou Fondation Gautier Capuçon a stipendistkou institucí De Sono, Freunde Junger Musiker Berlin a Villa Musica. V sezoně 2023/2024 byla vybrána do prestižních programů Sir András Schiff – Building Bridges a Classeek Ambassador Programme.

Její diskografie zahrnuje nahrávky pro renomované značky Warner Classics a Movimento Classical (Bartók Studios). Její nejnovější album, natočené s houslistkou Sarah Jégou-Sageman a violoncellistkou Jeein You, získalo pětihvězdičková hodnocení a časopis BBC Music Magazine jej ocenil za „zářivou klavírní hru“ a „mimořádně mistrovskou souhru“.



7. koncert



TEXT AUF DEUTSCH



Parisienne nostalgie

7. ŘÍJNA 2026 | 19.00

ZÁMEK KIRCHSTETTEN (RAKOUSKO)

Kalliopé Trio Prague

Markéta Vokáčová housle
Jan Zemen violoncello
Miroslav Sekera klavír

Martin Šulc akordeon

Pražské Kalliopé Trio se vypraví na zámek Kirchstetten v sousedním Rakousku, aby zde provedlo nejen díla francouzských skladatelů G. Faurého a C. Debussyho, ale rovněž českých rodáků B. Martinů a J. Kabáta. Od posledního zmíněného zazní dokonce světová premiéra skladby Parisienne Nostalgie pro akordeon a klavírní trio.

ZA PODPORY

MARKTGEMEINDE
NEUDORF IM WEINVIERTEL

Bohuslav Martinů (1890–1959) Bergerettes, H. 275
I. Poco allegro
II. Allegro con brio
III. Andantino
IV. Allegro
V. Moderato

Gabriel Fauré (1845–1924) Klavírní trio d moll, op. 120, N 194
I. Allegro ma non troppo
II. Andantino
III. Allegro vivo

PŘESTÁVKA

Claude Debussy (1862–1918) Klavírní trio G dur, L. 5
I. Andantino con moto allegro
II. Scherzo: Moderato con allegro
III. Andante espressivo
IV. Finale: Appassionato

Jiří Kabát (1984) Parisienne Nostalgie pro akordeon a klavírní trio (světová premiéra)



O programu

Kalliopé Trio Prague se na zámku Kirchstetten vydává na hudební cestu, která propojuje francouzskou eleganci s českou melodickou invencí. Dramaturgie večera citlivě osciluje mezi jemnou lyrikou, barevnou imaginací i rytmickou svěžestí a vytváří prostor pro setkání tradice s novými impulzy současnosti.
Koncert otevírají *Bergerettes* Bohuslava Martinů, cyklus inspirovaný stylizovanou lidovostí a neoklasickou lehkostí. Cyklus tvoří pět krátkých skladeb, z nichž každá je vystavěna v trojdílné formě A–B–A, přičemž střední část přináší kontrastní úsek na způsob tria. Většina těchto miniatur nese rysy scherzového charakteru, typického energickými, rytmicky živými okrajovými částmi, které jsou uprostřed vystřídány klidnější, lyrickou epizodou a následným návratem úvodního materiálu. V kompozici se zároveň odráží skladatelův trvalý vztah k českému hudebnímu prostředí, zejména prostřednictvím inspirace prvky lidové hudby.
Následuje *Klavírní trio d moll* Gabriela Faurého, jedno z vrcholných děl skladatelova pozdního období. Hudba zde dosahuje mimořádné vnitřní koncentrace: jemná práce s motivy, průzračná textura i citlivá harmonie vytvářejí atmosféru ztišené, avšak hluboce působivé lyriky.
Ranou tvář francouzského impresionismu představuje *Klavírní trio G dur* Clauda Debussyho, dílo vzniklé ještě před plným rozvinutím jeho osobitého stylu. Přesto již naznačuje skladatelovu schopnost práce s barvou a náladou, stejně jako smysl pro melodickou křehkost a zvukovou imaginaci.
Vyvrcholením večera je světová premiéra skladby *Parisienne Nostalgie* Jiřího Kabáta pro akordeon a klavírní trio. Dílo, inspirované atmosférou Paříže, propojuje současný hudební jazyk s jemnými odkazy na francouzskou tradici. Ostatně je to právě akordeon, který je s hudební tváří Paříže neodmyslitelně spjat.



Kalliopé Trio Prague

V roce 2011 bylo na půdě pražské AMU Markétou Vokáčovou a Janem Zemenem založeno Kalliopé Trio Prague. Později se k nim přidal přední český klavírista Miroslav Sekera. Všichni členové jsou laureáty mezinárodních soutěží a mají za sebou řadu zkušeností sólistických i z komorních ansámblů.

Od svého založení soubor spolupracuje s Guarneri Triem Prague (I. Klánský, Č. Pavlík, M. Jerie), pod jehož vedením se několikrát zúčastnil mistrovských kurzů v Bad Saulgau v Německu.

V roce 2014 Trio debutovalo na Mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro a zaznamenalo dva výrazné soutěžní úspěchy — 2. cenu na Mezinárodní soutěži Antonína Dvořáka a 1. cenu na Soutěži Nadace Bohuslava Martinů.

K dalším úspěchům patří 3. cena a ocenění za nejlepší provedení díla W. A. Mozarta na mezinárodní soutěži J. Brahmse v polském Gdaňsku 2015 a v roce 2016 laureátský titul na soutěži J. Brahmse v rakouském Pörtschachu.

V posledních dvou sezónách se trio vedle komorních koncertů věnovalo i spolupráci s orchestry, konkrétně s Karlovarským symfonickým orchestrem pod taktovkou J. Kučery a Západočeským symfonickým orchestrem Mariánské Lázně s dirigentem J. Mikolášem, se kterými uvedli *Trojkoncert C dur, op. 56* L. van Beethovena.

V roce 2017 zakončili studium komorní hry ve třídě I. Klánského a L. Čepického na pražské AMU absolventským koncertem v rámci festivalu Dny Bohuslava Martinů. Uvedli zde spolu s orchestrem AKS pod taktovkou L. Svárovského světovou premiéru *Trojkoncertu pro housle, violoncello, klavír a symfonický orchestr „Boj o radost“, op. 50* Ondřeje Kukala, který skladbu právě pro Kalliopé Trio Prague zkomponoval.

Jiří Kabát

Skladatel, dirigent a violista Jiří Kabát vystudoval Pražskou konzervatoř a Royal Conservatoire of Scotland. Jako sólista, dirigent nebo aranžér a skladatel spolupracoval s většinou tuzemských orchestrů. Je držitelem cen z mezinárodních soutěží a získal i další ocenění a stipendia jako např. Classic Prague Award, Governor's Prize, Tillett Trust Bursary a další. Po osm sezón zastával pozici violisty Vlachova kvarteta Praha, dva roky působil v téže roli u Pavel Haas Quartet.

Působil jako pedagog na Konzervatoři Pardubice, od školního roku 2020/21 byl jmenován ředitelem Základní umělecké školy Pardubice–Polabiny. Je stálým členem souboru Barocco sempre giovane.

Jiří je také absolventem oboru skladba a dirigování ve třídě Jiřího Gemrota, resp. Miriam Němcové a Miroslava Košlera. V roce 2011 získal cenu absolutního vítěze druhého ročníku Mezinárodní skladatelské soutěže Antonína Dvořáka. Je držitelem ceny OSA za rok 2013 pro nejúspěšnějšího skladatele vážné hudby. Jeho díla zazněla např. na Festival International Echternach, v komorním cyklu FOK a České filharmonie, Festival du Lubéron a mnoha dalších.



8. koncert





TEXT AUF DEUTSCH



Harmonia caeli

9. ŘÍJNA 2026 | 19.00

KOSTEL SV. JAKUBA STARŠÍHO, LEDNICE

Gaétan Jarry (FR) umělecký vedoucí, varhany a cembalo
Catherine Trottmann (FR) soprán
Ana Vieira Leite (FR) soprán
Členové Akademie Královské opery zámku Versailles (FR)

Marie Zaccarini soprán, **Camille Brault** mezzosoprán
Baptiste Bonfante tenor, **Thierry Cartier** baryton

Lednický kostel sv. Jakuba Staršího přivítá členy Akademie Královské opery zámku Versailles a jejich dirigenta Gaétana Jarryho na koncertě plném barokní hudby a duchovní meditace. Zaznějí *Temné hodinky* François Couperina a slavné *Miserere* Gregoria Allegriho.

Koncertem provází **Jiří Vejvoda.**

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU
SOLODOOR dveře a zárubně

PARTNER KONCERTU
SOLO SINCE 1839

ZA PODPORY
LEDNICE

VE SPOLUPRÁCI
NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK LEDNICE

PRODUKTOVÝ PARTNER
HOTEL GALANT ****

VINAŘSTVÍ
BURIÁNKOVI

François Couperin (1668–1733) Leçons de Ténèbres

Première Leçon, à une voix:
I. Incipit Lamentatio Jeremiae prophetae
II. Aleph. Quomodo sedet sola
III. Beth. Plorans ploravit in nocte
IV. Ghimel. Migravit Juda
V. Daleth. Viae Sion lugent
VI. He. Facti sunt hostes
VII. Jerusalem, Jerusalem convertere

Seconde Leçon, à une voix:
I. Vau. Et egressus est
II. Zain. Recordata est Jerusalem
III. Heth. Peccatum peccavit Jerusalem
IV. Teth. Sordes ejus in pedibus
V. Jerusalem, Jerusalem convertere

Troisième Leçon, à deux voix:
I. Jod. Manum suam misit hostis
II. Caph. Omnis populis ejus
III. Lamed. O vos omnes
IV. Mem. De excelso misit
V. Nun. Vigilavit jugum
VI. Jerusalem, Jerusalem convertere

Gregorio Allegri (1582–1652) Miserere





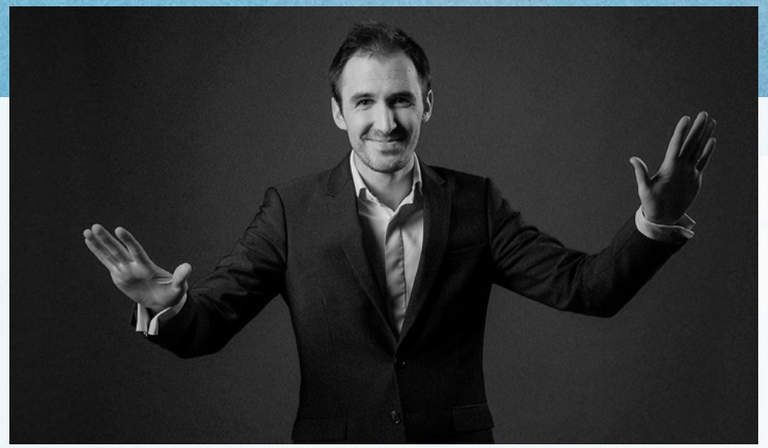
O programu

Osmý koncert festivalu je koncipován jako program duchovní hudby, který propojuje francouzskou barokní tradici s italskou vokální polyfonií pozdní renesance a raného baroka. Dramaturgie je zaměřena na roli vokální hudby v liturgickém kontextu a na způsoby, jakými hudební struktura reflektuje textovou a rituální funkci.

Leçons de Ténèbres Françoise Couperina představují typ kompozice určené pro liturgii Svatého týdne, konkrétně pro tzv. temné hodinky. Skladby jsou založeny na zhudebnění textů Lamentací proroka Jeremiáše a vyznačují se důrazem na sólový vokální projev, ornamentální stylizaci a jemnou práci s melodickou linií. Hudební struktura je zde podřízena deklamaci textu, přičemž důležitou roli hraje také kontrast mezi jednotlivými částmi a jejich afektivní charakteristikou.

Druhou část večera tvoří proslulé *Miserere* Gregoria Allegriho, jedno z nejikoničtějších děl duchovní hudby vůbec. Kompozice, původně určená pro liturgii Sixtinské kaple, si po staletí uchovává svou tajemnou auru. Jednoduchá, avšak působivá struktura střídající se mezi sborem a sólovými hlasy vytváří jedinečný prostor pro vyniknutí čistoty lidského hlasu. Charakteristické vysoké pasáže — které sice vznikly omylem při přepisu, avšak k interpretaci již neodmyslitelně patří — a postupné vrstvení zvuku působí téměř nadpozemsky a umocňují duchovní rozměr celé skladby.

Koncert nabízí výjimečný večer vnitřního ztišení a hudební meditace. V akustice historického chrámu se obě díla setkávají v dialogu, který zdůrazňuje sílu lidského hlasu jako nositele emocí, víry i naděje. Posluchače čeká hluboký a soustředěný zážitek, jenž oslovuje svou prostotou i duchovní intenzitou.



Gaétan Jarry

Francouzský dirigent a varhaník Gaétan Jarry je zakladatelem souboru Marguerite Louise, barokního sboru a orchestru. Je absolventem Conservatoire National Supérieur de Musique v Paříži a je rovněž držitelem řady prvních cen z konzervatoří ve Versailles a Saint-Maur-des-Fossés.

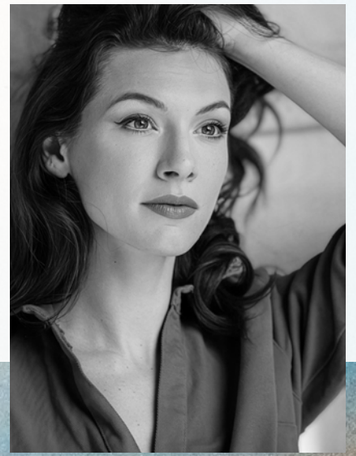
Gaétan Jarry patří také k hlavním hostujícím dirigentům Orchestru Královské opery ve Versailles, s nímž nastudoval řadu inscenací, mimo jiné *Figarovu svatbu, Dona Giovanniho* a *Únos ze serailu.* Jeho diskografie, čítající přibližně patnáct nahrávek oceněných mezinárodní kritikou, je z velké části věnována francouzské barokní hudbě, do níž vnáší estetiku souboru Marguerite Louise — ať už jde o repertoár pro velké sbory a orchestry, opery či velkolepé královské motety autorů, jako jsou Jean-Baptiste Lully, Marc-Antoine Charpentier, Michel-Richard de Lalande, Jean-Philippe Rameau či Jean-Joseph Cassanéa de Mondonville.

Jako sólista vydal album „Noëls baroques à Versailles“ nahrané na velkých varhanách Královské kaple ve Versailles ve spolupráci s Pages du Centre de musique baroque de Versailles. Na tuto nahrávku navázal dalšími projekty věnovanými francouzskému barokníma varhannímu repertoáru, varhanním koncertům Georga Friedricha Händela a operou *David et Jonathas* Marca-Antoina Charpentiera.

Catherine Trottmann

Po studiích na Conservatoire National Supérieur de Musique v Paříži se sopranistka Catherine Trottmann stala členkou souboru Vídeňské státní opery, kde také absolvovala svůj jevištní debut. Mladá sopranistka na sebe brzy upozornila bohatostí svého hlasového timbru i výraznými hereckými schopnostmi a záhy se začala objevovat na nejvýznamnějších světových scénách. V posledních letech vystoupila mimo jiné v Carnegie Hall v New Yorku, Cincinnati Music Hall, Berlínské filharmonii, na Edinburském festivalu, Festivalu v Aix-en-Provence, v Pařížské opeře či v Teatro alla Scala v Miláně. V roce 2017 byla nominována v kategorii „Operní objev roku“ na Victoires de la Musique a zároveň se stala laureátkou HSBC na Festivalu v Aix-en-Provence. Téhož roku získala 1. cenu na Manhattan International Music Competition.

Pro svou pohyblivost a technickou obratnost je pravidelně zvána k interpretaci Rossiniho repertoáru a je rovněž oddanou interpretkou Mozartových děl. Významné místo v jejím repertoáru zaujímá francouzská hudba (*La Damoiselle élue* C. Debussyho*, Les Nuits d'été* H. Berlioze, *Le Roi David* A. Honeggera ad.), avšak nezalekla se ani role Leïly v Bizetových *Lovcích perel*, ztvárnila roli Růže v opeře *Malý princ* skladatele M. Levinase a představila se v Monteverdiho *Korunovaci Poppey.* Na koncertních pódiích vystoupila mimo jiné v Mahlerově *Čtvrté symfonii*, Beethovenově *Mši C dur,* v Mendelssohnově *Snu noci svatojánské* a dále při francouzské premiéře díla *Lost Illusions* Leonida Desjatnikova.





Ana Vieira Leite

Sopranistka Ana Vieira Leite absolvovala v roce 2020 Haute École de Musique de Genève, kde získala magisterský titul v oboru koncertního zpěvu, a obdržela Cenu města Ženevy za mimořádné umělecké výsledky. Je držitelkou 1. ceny v Concours international de chant baroque de Froville (2020), Concurso de Canto Lírico da Fundação Rotária Portuguesa (2021) a laureátkou 10. ročníku (2021) projektu Le Jardin des Voix. Postupně se etablovala jako jedna z předních mladých pěvkyň v oblasti barokní hudby, spolupracuje s renomovanými soubory a podílela se na řadě CD. Její první sólové album „Amorosi Accenti" získalo mimořádně příznivé ohlasy v mezinárodním tisku. Je rovněž spoluzakladatelkou a členkou souboru La Néréide.

Již jako mladá umělkyně debutovala v Pařížské opeře, Teatro Real v Madridu, Opéra Comique, Královské opeře ve Versailles, Pařížské filharmonii a na mnoha dalších světových pódiích. Nedávno vystoupila společně s Paulem Agnewem na recitálu v Cité de la Musique v Paříži věnovaném operním a koncertním áriím Wolfganga Amadea Mozarta.

Ana rovněž spolupracovala s Christophem Roussetem, Monteverdi Choir a English Baroque Soloists na provedeních Händelova *Mesiáše* v La Scale, v St Martin-in-the-Fields v Londýně, v Accademia di Santa Cecilia a v kostele Saint-Roch v Paříži. Dále debutovala v Opéra Bastille v Paříži v roli Iole v nové inscenaci opery *Ercole Amante* Antonie Bemby, dirigované Leonardem Garcíou Alarcónem a v režii Netie Jones.

Členové Akademie Královské opery zámku Versailles

Roku 2022 se k již etablovanému Orchestru Královské opery zámku Versailles připojil rovněž sbor a společně vytvořili svébytnou hudební identitu Královské opery zámku Versailles. V nedávné době se sbor představil ve Versailles i ve Vídni v opeře *Alceste* J.-B. Lullyho pod vedením Stéphana Fugeta a rovněž v Monteverdiho *Orfeovi*, dirigovaném Jordim Savallem.

Sbor se podílel také na vlastních scénických produkcích Královské opery, mezi něž patří *Romeo a Julie* N. Zingarelliho, *Carmen* G. Bizeta, *Dcera pluku* G. Donizettiho, ale rovněž koncertních *Temných hodinkách* F. Couperina.

V aktuální sezoně se sbor představuje společně s Orchestrem Královské opery v inscenovaných produkcích *Popelka* G. Rossiniho, *Didona a Aeneas* H. Purcella, *Pařížský život* J. Offenbacha, *Faust* Ch. Gounoda a *Únos ze serailu* W. A. Mozarta.

Členové Akademie Královské opery zámku Versailles se pravidelně objevují také na koncertních projektech, mezi něž patří *Mesiáš* G. F. Händela, *Requiem* W. A. Mozarta či projekt *Kristina Švédská*, a rovněž v opeře *Atys* J.-B. Lullyho v choreografickém pojetí Angelina Preljocaje pod hudebním vedením Leonarda Garcíi-Alarcóna.

Sbor Královské opery má již na svém kontě řadu nahrávek, mimo jiné „Gloire Immortelle", „The Crown", „Dis-moi Vénus…",, „Alceste" J.-B. Lullyho pod taktovkou Stéphana Fugeta, „Arias pour Velluti – le dernier castrat" s Francem Fagiolim, „Únos ze serailu" Mozarta a mnohé další, včetně nahrávek pořadů *Le Grand Échiquier*.



9. koncert



TEXT AUF DEUTSCH



Barokní nádhera

10. ŘÍJNA 2026 | 19.00

ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

Komorní soubor Královské opery ve Versailles (FR)
Gaétan Jarry (FR) dirigent a cembalo
Ana Vieira Leite (FR) soprán

Komorní soubor Královské opery ve Versailles s dirigentem Gaétanem Jarrym představí spolu se sopranistkou Anou Vieirou Leite vrcholná díla barokní hudby. Kromě A. Vivaldiho a G. F. Händela zaznějí rovněž díla J.-J. de Mondonvilleho, dvorního kapelníka krále Ludvíka XV.

Koncertem provází **Jiří Vejvoda**.

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU
MND

PARTNER KONCERTU
ČSOB

ZA PODPORY
LEDNICE

VE SPOLUPRÁCI
NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK LEDNICE

PRODUKTOVÝ PARTNER
PIVOVAR LEDNICE

VINAŘSTVÍ
VINSELEKT MICHLOVSKÝ

Jean-Joseph de Mondonville (1711–1772) Sonáta pro cembalo a housle g moll, op. 3, č. 1
I. Ouverture. Grave–Allegro
II. Aria
III. Giga. Allegro

Antonio Vivaldi (1678–1741) In furore iustissimae irae, RV 626
I. In furore iustissimae irae
II. Miserationem Pater piissime
III. Tunc meus fletus evadet laetus
IV. Alleluia

Georg Friedrich Händel (1685–1759) Silete Venti, HWV 242
I. Symphonia. Silete venti
II. Dulcis amor Jesu
III. O fortunata anima
IV. Date serta
V. Alleluia

PŘESTÁVKA

Georg Friedrich Händel Serse, HWV 40, předehra

Georg Friedrich Händel Rejoice greatly, O daughter of Zion (The Messiah, HWV 56)

Jean-Joseph de Mondonville Sonáta pro cembalo a housle C dur, op. 3, č. 4
I. Allegro
II. Aria: Andante gratioso
III. Giga

Georg Friedrich Händel Da tempeste il legno infranto (Giulio Cesare in Egitto, HWV 17)



O programu

Komorní soubor Královské opery ve Versailles pod vedením dirigenta Gaétana Jarryho spolu se sopranistkou Anou Vierou Leite přináší večer, který v plné šíři rozevírá bohatství vrcholného baroka. Dramaturgie propojuje francouzskou dvorskou eleganci s italskou virtuozitou a dramatickým gestem Händelových oper a oratorií, čímž vytváří pestrý hudební obraz Evropy první poloviny 18. století.
Program otevírá *Sonáta pro cembalo a housle g moll* Jeana-Josepha de Mondonvilleho. Skladba v sobě spojuje galantní styl s virtuózní brilancí a jemnou dialogičností obou nástrojů. Kontrastní charakter sonáty g moll a *Sonáty pro cembalo a housle C dur* odhaluje jak expresivní hloubku, tak lehkost a šarm francouzské instrumentální tradice.
Vokální dimenzi večera otevírá moteto *In furore iustissimae irae* Antonia Vivaldiho, strhující skladba plná dramatických kontrastů a technické náročnosti. Sopranistka zde prochází širokou škálou emocí — od hněvu a naléhavosti až po ztišenou pokoru. Podobně Händelovo *Silete Venti* přináší působivou syntézu virtuozity a lyriky, v níž se bouřlivé pasáže střídají s kontemplativním klidem.
Instrumentální předehra k opeře *Serse* nabízí uvolněný, téměř pastorální moment, který kontrastuje s energií následujících árií. Proslulá árie *Rejoice greatly, O daughter of Zion* z oratoria *The Messiah* září radostnou vitalitou a taneční lehkostí, zatímco *Da tempeste il legno infranto* z opery *Giulio Cesare in Egitto* představuje triumfální oslavu odvahy — a návratu lodi do přístavu — v brilantním vokálním podání.
Koncert je strhující hudební freskou, v níž se setkává okázalost dvora, duchovní hloubka i operní dramatičnost. V interpretaci špičkových umělců ožívá barokní hudba jako živý a emocionálně bohatý jazyk, který oslovuje svou energií, elegancí i nadčasovou krásou.



Komorní soubor Královské opery ve Versailles

Královská opera zámku Versailles uvádí každoročně více než sto představení a spolupracuje s nejvýznamnějšími jmény a mezinárodními interprety, kteří se střídají na její prestižní scéně. Orchestr Královské opery vznikl v roce 2019 u příležitosti inscenace *Les Fantômes de Versailles* Johna Corigliana. Věnuje se širokému repertoáru sahajícímu od baroka přes klasicismus až k romantismu. Vzhledem k historii místa, jehož nese jméno, tvoří jádro repertoáru hudba 17. a 18. století. Během jednotlivých sezon se u orchestru střídá řada dirigetů a samotný orchestr má proměnlivé obsazení a flexibilně se přizpůsobuje potřebám jednotlivých projektů Královské opery a společnosti Château de Versailles Spectacles. Je velmi aktivní na zájezdech a šíří svou virtuozitu na nejprestižnějších pódiích ve Francii i v zahraničí. V roce 2024 absolvoval orchestr turné o patnácti koncertech v Asii a roku 2025 vyrazil na turné do Severní Ameriky. Jako klíčový představitel labelu Château de Versailles Spectacles (držitel ocenění Label roku 2022 udělovaného International Classical Music Awards) se Orchestr Královské opery aktivně podílí na jeho nahrávací činnosti.



Gaétan Jarry

Francouzský dirigent a varhaník Gaétan Jarry je zakladatelem souboru Marguerite Louise, barokního sboru a orchestru. Je absolventem Conservatoire National Supérieur de Musique v Paříži a je rovněž držitelem řady prvních cen z konzervatoří ve Versailles a Saint-Maur-des-Fossés. Gaétan Jarry patří také k hlavním hostujícím dirigentům Orchestru Královské opery ve Versailles, s nímž nastudoval řadu inscenací, mimo jiné *Figarovu svatbu, Dona Giovanniho* a *Únos ze serailu.* Jeho diskografie, čítající přibližně patnáct nahrávek oceněných mezinárodní kritikou, je z velké části věnována francouzské barokní hudbě, do níž vnáší estetiku souboru Marguerite Louise — ať už jde o repertoár pro velké sbory a orchestry, opery či velkolepé královské motety autorů, jako jsou Jean-Baptiste Lully, Marc-Antoine Charpentier, Michel-Richard de Lalande, Jean-Philippe Rameau či Jean-Joseph Cassanéa de Mondonville. Jako sólista vydal album „Noëls baroques à Versailles“ nahrané na velkých varhanách Královské kaple ve Versailles ve spolupráci s Pages du Centre de musique baroque de Versailles. Na tuto nahrávku navázal dalšími projekty věnovanými francouzskému barokního varhannímu repertoáru, varhanním koncertům Georga Friedricha Händela a operou *David et Jonathas Marca*-Antoina Charpentiera.



Ana Vieira Leite

Sopranistka Ana Vieira Leite absolvovala v roce 2020 Haute École de Musique de Genève, kde získala magisterský titul v oboru koncertního zpěvu, a obdržela Cenu města Ženevy za mimořádné umělecké výsledky. Je držitelkou 1. ceny v Concours international de chant baroque de Froville (2020), Concurso de Canto Lírico da Fundação Rotária Portuguesa (2021) a laureátkou 10. ročníku (2021) projektu Le Jardin des Voix. Postupně se etablovala jako jedna z předních mladých pěvkyň v oblasti barokní hudby, spolupracuje s renomovanými soubory a podílela se na řadě CD. Její první sólové album „Amorosi Accenti“ získalo mimořádně příznivé ohlasy v mezinárodním tisku. Je rovněž spoluzakladatelkou a členkou souboru La Néréide.

Již jako mladá umělkyně debutovala v Pařížské opeře, Teatro Real v Madridu, Opéra Comique, Královské opeře ve Versailles, Pařížské filharmonii a na mnoha dalších světových pódiích. Nedávno vystoupila společně s Paulem Agnewem na recitálu v Cité de la Musique v Paříži věnovaném operním a koncertním áriím Wolfganga Amadea Mozarta.

Ana rovněž spolupracovala s Christophem Roussetem, Monteverdi Choir a English Baroque Soloists na provedeních Händelova *Mesiáše* v La Scale, v St Martin-in-the-Fields v Londýně, v Accademia di Santa Cecilia a v kostele Saint-Roch v Paříži. Dále debutovala v Opéra Bastille v Paříži v roli Iole v nové inscenaci opery *Ercole Amante* Antonie Bemby, dirigované Leonardem Garcíou Alarcónem a v režii Netie Jones.

10. koncert





TEXT AUF DEUTSCH



Orfeus a Eurydika

11. ŘÍJNA 2026 | 16.00
KOSTEL NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE,
BŘECLAV–POŠTORNÁ

Barocco sempre giovane
Kristýna Kůstková (L'Amour/Eurydice) soprán
Bella Adamova (Orphée) mezzosoprán

V poštorenském kostele se Orfeus (Bella Adamova) vydá pro svoji milovanou Eurydiku (Kristýna Kůstková) ve francouzské verzi slavné reformní opery Christopha Willibalda Glucka. Na koncertní pouti je bude doprovázet Barocco sempre giovane.

Koncerterm provází **Jiří Vejvoda**.

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU
ALBAFORM

ZA PODPORY
BŘECLAV

VE SPOLUPRÁCI
MORAVSKÁ KRÁSA

VINAŘSTVÍ
Sůkal

Christoph Willibald Gluck (1714–1787) Orphée et Eurydice, Wq. 41
(francouzská verze, Paříž 1774; zkrácená koncertní úprava)

Ouverture (Allegro molto)

Akt 1 / Act 1
Ah! Dans ce bois tranquille et sombre; Récitatif (Vos plaintes, vos regrets, augmentent mon supplice); Pantomime; Récitatif (Éloignez-vous, ce lieu convient à ma douleur); Ritournelle (Lentement); Récitatif (Eurydice, Eurydice, ombre chère);
Air en rondeau (Objet de mon amour); Récitatif (Eurydice! Eurydice! De ce doux nom); Air (Accablé de regrets); Récitatif (Divinités de l'Achéron); Récitatif (L'amour vient au secours); Air (Si les doux accords de ta lyre); Récitatif (Dieux! Je la reverrais!); Récitatif (Qu'entends-je? Qu'a-t-il dit?) Ariette (Amour viens rendre)

Akt 2 / Act 2
Maestoso; Prélude (Quel est l'audacieux); Air de Furies; Air (Laissez-vous toucher par mes pleurs); La tendresse qui me presse; Air de Furies; Ballet des ombres I et II; Air (Cet asile aimable et tranquille); Récitatif (Quel nouveau ciel pare ces lieux?);
Danse des ombres; Récitatif (Ô vous, ombres, qui j'implore)

Akt 3 / Act 3
Récitatif (Viens, viens, Eurydice, suis-moi); Duo (Viens, suis un époux qui t'adore); Récitatif (Mais d'ou vient qu'il persiste a garder le silence!); Récitatif (Quelle épreuve cruelle!);
Air (J'ai perdu mon Eurydice)

O programu

Koncertní provedení francouzské verze opery *Orphée et Eurydice* (Paříž 1774) Christopha Willibalda Glucka představuje jedno z klíčových děl operní reformy druhé poloviny 18. století. V kostele Navštívení Panny Marie zazní zkrácená koncertní úprava, která zachovává základní dramaturgický oblouk díla a umožňuje soustředit pozornost na jeho hudební strukturu a výrazové prostředky. Titulní roli Orfea ztvární Bella Adamova.

Gluckova estetika se v tomto díle zřetelně vymezuje vůči tehdejší operní konvenci: omezuje virtuózní ornamentiku, posiluje roli orchestru a usiluje o těsnější propojení hudby a dramatu. Francouzská verze, vzniklá pro pařížskou Académie royale de musique, reflektuje místní tradici *tragédie lyrique* — rozšiřuje partituru o sborové a taneční scény a klade důraz na formální vyváženost i výrazovou srozumitelnost. Hudební jazyk opery pracuje s kontrastem afektů i zvukových rovin. Scény podsvětí jsou charakterizovány ostřejší rytmikou a temnější instrumentací, zatímco obrazy Elysejských polí se vyznačují klidnou kantilénou a transparentní fakturou. Orfeův part, psaný ve francouzské verzi pro vyšší hlasový obor, se pohybuje mezi recitativní deklamací a zpěvnou árií, přičemž důraz je kladen na artikulaci textu a kontinuitu hudebního toku.

Zkrácená koncertní podoba umožňuje vyniknout základním kompozičním principům díla: práci s motivickou jednotou, funkci sboru jako komentujícího prvku i roli orchestru jako nositele dramatického významu. V akustice sakrálního prostoru se tyto aspekty uplatňují s důrazem na zvukovou průzračnost a proporční vyváženost.

Provedení tak nabízí pohled na Gluckovu operu nikoli jako na efektní scénické dílo, ale jako na promyšlenou hudebně-dramatickou strukturu, která zásadním způsobem ovlivnila další vývoj evropského hudebního divadla.



Barocco sempre giovane

Český komorní soubor Barocco sempre giovane byl založen roku 2004 a je složený ze špičkových mladých profesionálních hudebníků. Původně se specializoval na interpretaci skladeb vrcholného baroka (odtud název souboru), dnes však jeho repertoár obsahuje skladby všech slohových období, včetně hudby 21. století. V premiéře provedl i řadu skladeb současných autorů.
Soubor je zván na významné domácí i zahraniční hudební festivaly, jeho koncerty vysílaly televizní i rozhlasové stanice, nahrává na CD a pořádá vlastní abonentní řady koncertů.
Barocco sempre giovane spolupracuje s předními českými i zahraničními umělci. Zvláštní pozornost věnuje spolupráci s mladými umělci, laureáty významných mezinárodních soutěží, zejména s vítězi soutěží Pražského jara, soutěže Fritze Kreislera ve Vídni, královny Alžběty v Bruselu a Čajkovského soutěže v Moskvě.



Kristýna Kůstková

Sopranistka Kristýna Kůstková je studentkou doktorského programu Akademie múzických umění v Praze a také držitelkou ocenění „Bauše Ruys“ pro nejlepšího studenta AMU roku 2022. Je zároveň absolventkou magisterského programu na Mannes School of Music v New Yorku. V USA vystoupila na prestižních pódiích a pravidelně spolupracovala s Českým Centrem NY a za šíření české kultury v USA v roce 2020 získala ocenění Gold Crystal Heart Award.
Její operní začátky se pojí se souborem Dětská Opera Praha, se kterým od sedmi let vystupovala na scénách Národního divadla Praha a zúčastnila se také zahraničních turné, natáčení několika CD a výchovného pořadu pro Českou televizi *Opera nás baví.* Kristýna je i laureátkou a vítězkou mnoha tuzemských soutěží a v roce 2024 získala 2. cenu v italské soutěži A. Belli a angažmá v operním programu na sezóny 2024/26. Zde se představila v moderních a soudobých operách v Teatro Caio Melisso a v Teatro Nuovo Gian Carlo Menotti. Za působení v sezóně 2024 získala cenu Spoleto Gioielli pro nejlepšího zpěváka a zvláštní cenu za roli Marini v roce 2025. V Teatro Nuovo také vystoupila jako Lavia v opeře *Hadrian* v rámci Festivalu Dei Due Mondi po boku světových sólistů za doprovodu Malta Philharmonic Orchestra. Věnuje se též koncertní činnosti nejen po České republice, ale například i v Itálii či Francii a často spolupracuje se souborem Barocco sempre giovane a se spolkem RunOperun na alternativních projektech. Pravidelně též hostuje v divadlech po celé České republice.



Bella Adamova

Mezzosopranistka Bella Adamova se s přirozenou lehkostí pohybuje v různých hudebních obdobích, žánrech a kulturách, nicméně středobodem jejího uměleckého zájmu je píseň. Její repertoár sahá od barokních skladeb až po skladby současné a zahrnuje německé písně a ruské romance. S hluboce a promyšleně zpracovanými písňovými recitály vystoupila na významných pódiích a festivalech, jako je Pražské jaro, Heidelberger Frühling, Svatováclavský hudební festival (SHF), Lednicko-valtický hudební festival, festival Music is... a Villa Senar, švýcarská rezidence Sergeje Rachmaninova.
Bella Adamova má na svém kontě mnoho ocenění z prestižních mezinárodních pěveckých soutěží. Společně s pianistou Malte Schäferem jsou laureáty mezinárodní soutěže Franz Schubert a moderní hudba ve Štýrském Hradci v kategorii „písňové duo“ a v roce 2022 získala hlavní cenu v kategorii oratorium v mezinárodní pěvecké soutěži v 's-Hertogenboshi. Je nicméně rovněž vyhledávanou operní pěvkyní. Bella zpívá a improvizuje v duu s klavíristou Michaelem Geesem, s nímž v roce 2019 vydala první společné album „Blooming“. Jejich druhé CD s názvem „There is home“ (2023) přináší netradiční pojetí, v němž se volně prolínají písně Pavla Haase, Benjamina Brittena, Gustava Mahlera a Modesta Petroviče Musorgského, které jsou organicky prokládány improvizacemi na vybrané básně.

11. koncert



TEXT AUF DEUTSCH

Mozaika žesťového kvinteta

13. ŘÍJNA 2026 | 19.00
KOSTEL SV. MICHAELA ARCHANDĚLA, LADNÁ

Prague Brass Quintet

Ladenský kostel sv. Michaela rozezní Prague Brass Quintet úpravami skladeb široké škály skladatelů: zaznějí Monteverdiho *Madrigaly*, Scarlattiho sonáta, Debussyho *Golliwogg's Cake-walk* či výběr z Bizetovy *Carmen*. Posluchači se však mohou těšit rovněž na skladbu *Brass Quintet* nizozemského skladatele Jana Koetsiera.

ZA PODPORY
LADNÁ

VINAŘSTVÍ
VÍNO HOLUB LADNÁ

Jean-Joseph Mouret (1682–1738) Rondeau (Suite de Symphonies)

Claudio Monteverdi (1567–1643) Il Quarto Libro dei Madrigali
Si ch'io vorrei morire, SV 89
Non piu guerra, pietate, SV 88
Ah, dolente partita, SV 75
Quel augellin che canta, SV 87

Domenico Scarlatti (1685–1757) Sonáta c moll, K.11

Sergej Rachmaninov (1873–1943) Bogorodice Djevo (Vsenoščnoje bděnije, op. 37)

Georges Bizet (1838–1875) Carmen (předehra)

Antonín Dvořák (1841–1904) Adagio ma non troppo (Smyčcový kvartet č. 13 G dur, op. 106, B. 192)

Claude Debussy (1862–1918) Golliwogg's Cake-walk, L. 119

Jan Koetsier (1911–2006) Brass Quintet, op. 65
I. Andante–Allegro
II. Andantino
III. Molto vivace

O programu

Program Prague Brass Quintet v kostele sv. Michaela v Ladné je vystavěn jako stylově široký průřez evropskou hudbou od raného baroka po 20. století, koncipovaný prostřednictvím transkripcí pro žesťové kvinteto. Dramaturgie sleduje proměny hudebního jazyka i funkce jednotlivých forem, přičemž jednotícím prvkem je specifická zvuková estetika ansámblu, založená na homogenní, avšak diferencované barevnosti žesťových nástrojů.

Úvodní *Rondeau* ze *Suite de Symphonies* Jeana-Josepha Moureta reprezentuje francouzskou dvorskou instrumentální tradici počátku 18. století s důrazem na periodickou výstavbu a rytmickou pravidelnost. Na něj navazuje výběr madrigalů Claudia Monteverdiho ze čtvrté knihy (*Il Quarto Libro dei Madrigali*), v nichž se uplatňuje pozdně renesanční práce s textovou expresí, chromatika a kontrast afektů; v instrumentální transkripci vystupuje do popředí vedení hlasů a imitace vokální deklamace. *Sonáta c moll* Domenica Scarlattiho přináší kompaktní formu s důrazem na motivickou práci a idiomatickou virtuozitu, zde transformovanou do artikulačních možností žesťového obsazení. Odlišný výrazový pól představuje *Bogorodice Djevo* Sergeje Rachmaninova, jehož harmonická sytost a vertikální zvuková struktura akcentují chorální charakter předlohy.

Výběr z předehry k opeře *Carmen* Georgese Bizeta a Debussyho *Golliwogg's Cake-walk* ukazují dva rozdílné přístupy k rytmu a stylizaci: zatímco Bizet pracuje s dramatickou zkratkou a motivickou pregnantností, Debussy reflektuje prvky populární hudby a synkopickou rytmiku. *Adagio ze Smyčcového kvartetu č. 13* Antonína Dvořáka přináší zpěvnost založenou na dlouhých oblucích a harmonické modulaci.

Závěr patří původní kompozici pro dané obsazení – *Brass Quintet*, op. 65 Jana Koetsiera, která syntetizuje neoklasické principy s moderní rytmikou a plně využívá technický i výrazový potenciál souboru. Program tak nabízí analyticky čitelný přehled stylových proměn i možností instrumentální adaptace napříč hudební historií.



Prague Brass Quintet

PBtet patří k nejúspěšnějším žesťovým souborům mladé generace. Vznikl v roce 2016 a od té doby si získal pozornost doma i v zahraničí. Už v roce 2019 si odvezl vítězství z prestižní Jeju International Brass & Percussion Competition a v dalších letech přidal ocenění z Bucharest International Music Competition či International Music Competition OPUS. V aktuálním složení Walter Hofbauer, Stanislav Masaryk (trubky), Daniela Roubíčková (lesní roh), Barbora Kolafová (trombon) a Jakub Chmelař (tuba) patří PBtet k nejvýraznějším českým komorním souborům. Všichni jsou členy špičkových českých orchestrů, přičemž oba trumpetisté působí jako první trumpetisté České filharmonie.
Repertoár PBteta stojí na dílech originálně napsaných pro žesťové kvinteto, ale sahá daleko za hranice klasiky — od jazzu až po filmovou a populární hudbu. Díky této rozmanitosti dokáže ansámbl přizpůsobit program každé akci i prostoru. Soubor navíc vyhledává spolupráci se současnými skladateli a rád se pouští do nových hudebních výzev. Soubor pravidelně vystupuje na festivalech v ČR i v zahraničí. V roce 2021 vydal soubor pod původním názvem Prague BRASStet své debutové album „JOY“, které představuje jejich energický a osobitý přístup k žesťové hudbě. Kvinteto si získává publikum technickou precizností, ale především živým a strhujícím projevem.



ROČNÍK XI.

12. koncert



TEXT AUF DEUTSCH

Závěrečný galakoncert LVHF 2026



17. ŘÍJNA 2026 | 19.00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Filharmonie Bohuslava Martinů
Jiří Habart dirigent
Sandra Hamaoui (FR) zpěv

Závěrečný galakoncert LVHF 2026 pozve své posluchače naposledy do Francie a prostřednictvím Filharmonie Bohuslava Martinů a sopranistky Sandry Hamaoui jim ukáže jak její vášnivost v *Boléru* M. Ravela či *Danse Bohème* z *Carmen* G. Bizeta, tak i její lyričnost v áriích a písních H. Duparca, Ch. Gounoda či C. Debussyho.

Koncertem provází **Jiří Vejvoda**.

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU
ZFP GROUP

PARTNER KONCERTU
Kooperativa VIENNA INSURANCE GROUP
Pro život, jaký je

ZA PODPORY
Ministerstvo kultury
VALTICE

VE SPOLUPRÁCI
NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK VALTICE

VINAŘSTVÍ

Camille Saint-Saëns (1835–1921) Bacchanale (Samson et Dalila, op. 47)

Henri Duparc (1848–1933) L'invitation au voyage

Charles Gounod (1818–1893) Je veux vivre (Roméo et Juliette, CG 9)

Francis Poulenc (1899–1963) Les Chemins de l'amour, FP 106-Ib

Maurice Ravel (1875–1937) La Valse, M. 72

PŘESTÁVKA

Georges Bizet (1838–1875) Danse bohème (Carmen suita č. 2)

Maurice Ravel La flûte enchantée (Shéhérazade, M. 41)

Claude Debussy (1862–1918) Nuit d'étoiles, L. 2

Jules Massenet (1842–1912) Je marche sur tous les chemins… Obéissons (Manon)

Maurice Ravel Boléro, M. 81



O programu



Závěrečný koncert festivalu v podání Filharmonie Bohuslava Martinů a sopranistky Sandry Hamaoui je koncipován jako stylově diferencovaný průřez francouzskou hudbou 19. a první poloviny 20. století. Dramaturgie sleduje proměny vztahu mezi vokální a instrumentální složkou, stejně jako vývoj orchestrální barevnosti — od pozdně romantické expresivity k rafinované zvukové stylizaci impresionismu a moderny.

Program otevírá *Bacchanale* z opery *Samson et Dalila* Camilla Saint-Saënse charakteristická využitím exotizujících prvků, ostinátní rytmiky a postupné gradace orchestrálního zvuku. Na opačném pólu stojí písňová tvorba Henriho Duparca (*L'invitation au voyage*) a Clauda Debussyho (*Nuit d'étoiles*), v nichž se uplatňuje citlivá práce s textem, jemná harmonická barevnost a důraz na vokální kantilénu.

Operní repertoár reprezentují árie Charlese Gounoda (*Je veux vivre* z *Roméo et Juliette*) a Julese Masseneta (*Manon*), které ilustrují rozdílné přístupy k hudební charakteristice postav: od lehkosti a brilantní koloratury po lyricko-dramatickou kresbu s důrazem na deklamaci. Francis Poulenc ve své písni *Les Chemins de l'amour* navazuje na tradici francouzské melodie, avšak s výrazným akcentem na jednoduchost, melodickou přímočarost a stylovou stylizaci.

Instrumentální čísla druhé poloviny programu — *La Valse* a *Boléro* Maurice Ravela a *Danse bohème* z Bizetovy *Carmen* — představují různé modely práce s rytmem a orchestrální fakturou. Zatímco *La Valse* dekonstruuje tradiční valčíkový idiom prostřednictvím postupné deformace, *Boléro* je založeno na principu repetice a gradace při minimální tematické variabilitě. Bizetova taneční scéna pak pracuje s výraznou rytmickou stylizací a dramatickou funkcí.

Ravelova píseň *La flûte enchantée* z cyklu *Shéhérazade* doplňuje program o specifickou orientální stylizaci a sofistikovanou instrumentaci. Celek koncertu tak nabízí kompaktní pohled na francouzskou hudbu jako prostor, v němž se setkávají lyrika, stylizace i formální experiment.



Filharmonie Bohuslava Martinů

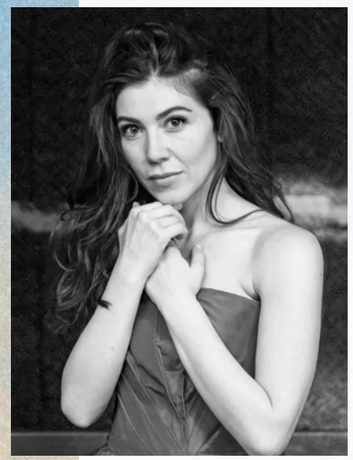
První podněty ke vzniku symfonického orchestru ve Zlíně nevznesl nikdo jiný než místní firma Baťa již ve 20. letech minulého století. Avšak až po druhé světové válce se z podnikové dechové hudby začal formovat základ Symfonického orchestru národního podniku Baťa. Ten získal za svého dirigenta Rudolfa Kvasnicu a 30. dubna 1946 se odehrál v budově Velkého kina, kde orchestr i sídlil, první koncert. Již roku 1955 se však přestěhoval do nového Domu umění a druhý přesun proběhl roku 2011, kdy bylo dostavěno Kongresové centrum. Počínaje lednem 1989 nese filharmonie jméno jednoho z nejvýznamnějších českých skladatelů B. Martinů. Do repertoáru orchestru patří nejen velká symfonická díla, ale též skladby přesahující do sféry jazzu, rocku, šansonu nebo popmusic. Koncertní činnost filharmonie má v současnosti základ v pěti abonentních řadách a dále koncertuje nejen po České republice, ale zahraniční turné ji dovedla i do celé Evropy, USA, Jižní Koreje a Indie (po 57 letech od posledního vystoupení českého orchestru v této zemi). Filharmonie Bohuslava Martinů je pořadatelem dvou hudebních festivalů – podzimního hudebního festivalu Harmonia Moraviae a Talentinum. K důležitým aktivitám patří rovněž podpora tvorby mladých českých hudebních skladatelů a hudebního vzdělávání mladé generace. Pravidelnou součástí činnosti filharmonie je spolupráce s rozhlasem a televizí, stejně jako nahrávky na zvukové nosiče.



Jiří Habart

Frýdecko-místecký rodák Jiří Habart patří k nejmladší generaci českých dirigentů. Svou hudební dráhu zahájil jako houslista na ZUŠ Litomyšl a následně navštěvoval Konzervatoř P. J. Vejvanovského v Kroměříži (ve třídě Karla Janečka). Dirigování studoval na Janáčkově akademii múzických umění v Brně pod vedením Jakuba Kleckera, Tomáše Hanuse a sbormistrovství u Blanky Juhaňákové. Zúčastnil se dirigentských kurzů pod vedením Tomáše Netopila, Kirka Trevora, Zsolta Nagye a Marka Stringera. V roce 2023 se v rámci soutěže Zoltán Kodály Conducting Competition v maďarském Debrecínu umístil na 5. místě a rovněž zde získal speciální ceny Maďarské státní opery a orchestrů Budafoki Dohnányi Zenekar a Kodály Filharmónia Debrecen.

V témže roce se stal finalistou Donatella Flick LSO Conducting Competition 2023 v Londýně. Je rovněž držitelem stipendia Bayreuther Festspiele 2014.
Spolupracoval s významnými českými i zahraničními orchestry (London Symphony Orchestra, NDR Elbphilharmonie Orchestra Hamburg, Kodály Filharmónia Debrecen, Filharmonie Brno, Moravská filharmonie Olomouc, Prague Philharmonia, Symfonického orchestru FOK) a představil se na řadě festivalů. Od sezóny 2019/2020 je dirigentem operního souboru Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Ve svém premiérovém hudebním nastudování připravil opery *Tanec nevděčnic* (Monteverdi), *Dido a Aeneas* (Purcell), Smetanovy *Branibory v Čechách* či Rossiniho *Lazebníka sevillského.*



Sandra Hamaoui

Francouzská sopranistka Sandra Hamaoui je oceňována pro svůj „homogenní a pružný hlas s jemně sametovým zabarvením“ i pro svou „muzikálnost a jemnost výrazu“. Kritika ji popisuje jako „procítěnou“ a „výjimečně nadanou“ umělkyni, jejíž skutečný talent nespočívá pouze v lehké a přirozené vokální technice a hudební inteligenci, ale také ve schopnosti zcela si podmanit publikum. V předchozích letech byla členkou souboru Opernhaus Zürich, kde nastudovala role jako Gilda (*Rigoletto*), Susanna (*Figarova svatba*), Constance v nové inscenaci *Dialogů karmelitek*, Nanetta (*Falstaff*) pod taktovkou hudebního ředitele Gianandrey Nosedy, Gretel v nové inscenaci *Jeníček a Mařenka* v režii Roberta Carsena, Sophie (*Werther*) a Lisette (*La Rondine*). Pouze v loňském roce se představila na jevišti Wiener Staatsoper, Opernhaus Zürich, Opera Naples či festivalech v Gstaad a Baden-Baden. Mezi další významná angažmá patří role Leïly v *Lovcích perel* v Théâtre des Champs-Élysées a titulní role v opeře *Romeo a Julie* ve spolupráci s Komorním orchestrem Ženeva. Sandra Hamaoui je na jevišti mnohotvárnou a přirozeně proměnlivou osobností, která dokáže zaujmout v jakémkoli prostředí — od intimní písňové tvorby až po rozsáhlé operní produkce. Díky plynulé znalosti několika jazyků (francouzština, italština, španělština, angličtina) je autentickou a sdělnou interpretkou. Hlubokou inspiraci nachází rovněž v současném výtvarném umění a designu.

Edukace



TEXT AUF DEUTSCH

TEXT AUF DEUTSCH

Edukační představení pro ZŠ



Francouzská baletní pohádka

15. ŘÍJNA 2026 | 9.00 A 11.00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

16. ŘÍJNA 2026 | 9.00 A 11.00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Juniorský balet NdB 2
Kristýna Kmentová, Uladzimir Ivanou choreografie

V rámci tradičních edukačních programů bude žákům základních škol vůbec poprvé v historii LVHF prezentována hudba ve spojitosti s tancem, zejména s baletním uměním, které je neodmyslitelnou součástí francouzského kulturního bohatství. Juniorský baletní soubor NdB 2 v dobových kostýmech pod vedením bývalého sólisty Uladzimira Ivanua zavede děti nejen na hudební a taneční pódia Francie 17. století, ale seznámí je skrze krátká vzdělávací videa také s tehdejším kulturně-historickým kontextem evropského dění. Zároveň jim představí průřez různými tanečními styly od pravěkých rytmů po současné společenské tance a ukáže jim, jak jsou hudba a tanec propojeny s běžným životem společnosti.

Žákům ZŠ a ZUŠ vstup zdarma.

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ

čeps

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK LEDNICE | ZÁMEK VALTICE



Kristýna Kmentová

Absolvovala taneční obor na ZUŠ Hodonín a následně Taneční konzervatoř Brno. Již během studia se účastnila řady tanečních workshopů různých stylů a choreograficky zaměřených projektů a od 13 let pravidelně vystupovala v inscenacích na repertoáru Národního divadla Brno. Od 19 let se dále profesně vzdělává prostřednictvím kurzů a workshopů současných tanečních technik v Česku i zahraničí (Ostravská setkání s tancem, workshopu v Kibbutz Contemporary Dance Company v Izraeli). V letech 2016–2022 byla členkou baletního souboru Národního divadla Brno, kde ztvárnila řadu rolí v baletních a operních inscenacích a zároveň se věnovala choreografické tvorbě pro menší projekty NdB i nezávislou scénu. Od roku 2019 dlouhodobě spolupracuje s tanečním spolkem Orbita, z. s., zaměřeným na improvizační a inkluzivní tvorbu, kde působí jako performer i autorka či spoluautorka konceptů a choreografií (*Block-IN, Děti dětí, Neviditelný kamarád, Metamorfóza* aj.). Od roku 2022 se věnuje volné profesionální činnosti na nezávislé scéně jako performerka a choreografka a nadále spolupracuje s Národním divadlem Brno (např. titulní role v *Coco Chanel*, choreografie *Who's gonna catch me if I fall…*, asistence choreografa u *Figarovy svatby* a *Aidy*). Součástí její praxe jsou také pedagogické aktivity — od roku 2023 působí jako lektorka contemporary pro pokročilé dospělé, věnuje se konzultační a lektorské činnosti, vede workshopy pro ZUŠ a dlouhodobě pracuje s dětskými i inkluzivními skupinami.



Uladzimir Ivanou

Umělecký šéf Juniorského Baletu NdB 2 Uladzimir Ivanou je absolventem Státní baletní akademie v Minsku (Bělorusko), kde absolvoval v roce 2004. První angažmá získal v baletu Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde působil tři sezony. Od roku 2009 je členem Baletu NdB, od sezony 2010/2011 zde působil jako demisólista a od roku 2018 byl sólistou. Roku 2022 se stal uměleckým šéfem Juniorského Baletu NdB 2. V repertoáru Baletu NdB ztvárnil například role Romeo, Armand (*Dáma s kaméliemi*), Adrian (*Lucidor a Arabella*), Hilarion (*Giselle*), Raymond Asso (*Edith, vrabčák z předměstí*), Velký brahmín (*Bajadéra*), Pas de trois (*Labutí jezero*), Drosselmeyer (*Louskáček*), Carrabosse (*Spící krasavice*) a další.



Juniorský balet NdB 2

Se začátkem sezony 2022/2023 uskutečnil Balet NdB dlouho připravovaný a unikátní projekt juniorského baletního souboru s názvem Balet NdB 2. V září 2022 tak zahájí činnost nový soubor mladých talentovaných tanečníků z různých koutů světa, který bude úzce propojen s hlavním uměleckým souborem. Projekt, který nemá ve střední a východní Evropě obdoby, zorganizoval a prosadil umělecký šéf Baletu NdB Mário Radačovský za podpory generálního ředitele NdB Martina Glasera a Jihomoravského kraje. Soubor nyní vstupuje do své čtvrté sezony. V současné době soubor tvoří 12 tanečníků z České republiky, Španělska, Švédska, Ukrajiny, Maďarska a Austrálie pod vedením bývalého sólisty Uladzimira Ivanou a baletní mistryně Markéty Pimek Habalové. Tanečníci jsou součástí nejvýznamnějších, nejen klasických titulů z repertoáru baletu NdB, ale vystupují i v dalších projektech. Kromě aktivní spolupráce s hlavním souborem budou tvořit samostatnou jednotku. Dvě premiéry ročně budou uváděny výhradně v jejich produkci v divadle Reduta. Soubor má za sebou již tři úspěšné sezony. Kromě šesti premiérových programů na domácí půdě se mladý soubor vydal v březnu 2024 na své první světové turné do Jižní Koreje. V červnu téhož roku bylo NdB 2 pozváno k účinkování na festivalu The Next Generation Royal Ballet v Londýně. I zde zahájil prestižní festival pro mladé baletní soubory smíšeným programem. Bylo to první vystoupení Národního divadla Brno s celým souborem v Královském baletu v Covent Garden. Projekt NdB 2 se aktuálně realizuje také za finanční spoluúčasti EU prostřednictvím Národního plánu obnovy a Ministerstva kultury.

Doprovodný program

Hudebně-výtvarná dílna pro děti ZŠ Lednice

24. ZÁŘÍ 2026 | 09.00 – 12.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE – PŘEDNÁŠKOVÝ SÁL

Výtvarnice **MgA. Denisa Krausová** Téma **Barokní nebe pastelkou**

Česká malířka Denisa Krausová provede skupinu dětí nejen taji barokního umění, ale rovněž jim pomůže ztvárnit jejich vlastní představu barokního nebe.

VE SPOLUPRÁCI NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK LEDNICE

Hudebně-výtvarná dílna pro žáky SSPŠ Cultus

25. ZÁŘÍ 2026 | 08.00 – 12.00 | SSPŠ CULTUS – GRAFICKÝ DESIGN, SEDLEC

Výtvarnice **MgA. Kateřina Rutherford** Téma **Od ornamentu k formě**

Studenti grafického designu se pod vedením výtvarnice Kateřiny Rutherford podívají novýma očima na lichtenštejnský zlatý kočár a tento motiv se pokusí za pomoci moderních technik proměnit ve vizuální symbol.

VE SPOLUPRÁCI ART WINE MIKULOV

Hudebně-výtvarná dílna pro děti ZŠ Valtice

30. ZÁŘÍ 2026 | 14.00 – 16.00 | GALERIE KOREK

Výtvarnice **MgA. Veronika Remak Molatová** Téma **Zlatý kočár v pohybu – baroko očima dětí**

Výtvarnice Veronika Remak Molatová provede valtické prvňáčky zcela novým barokním zážitkem – za poslechu hudby budou přetvářet vlastní pohyb ve výtvarné dílo inspirované barokní ornamentikou.

VE SPOLUPRÁCI KOREK

Přednáška: *Echo fidèle* aneb rendez-vous s francouzskou barokní hudbou a jejími líbeznými *airs*

21. ZÁŘÍ 2026 | 17.00 | ZÁMEK VALTICE – BÍLÝ SÁL

Přednášející: MgA. Jana Semerádová, Ph.D.

Okázalost i zdánlivou jednoduchost francouzské barokní hudby pěstované především na dvoře krále Slunce Ludvíka XIV. přiblíží flétnistka a badatelka Jana Semerádová.

VE SPOLUPRÁCI NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK VALTICE

Přednáška: Josef Václav Lorenc z Lichtenštejna ve službách habsburské monarchie

12. ŘÍJNA 2026 | 17.00 | HAVLÍČKOVA VILA, BŘECLAV–POŠTORNÁ

Přednášející: PhDr. et Mgr. Miroslav Geršic

Přednáška představí knížete Josefa Václava Lorence z Lichtenštejna jako výraznou osobnost habsburské monarchie, schopného vojevůdce, diplomata i mecenáše ve službách Marie Terezie.

VE SPOLUPRÁCI MORAVSKÁ KRÁSA NADAČNÍ FOND

Přednáška: Cesta zlatého kočáru knížete Josefa Václava z Lichtenštejna

14. ŘÍJNA 2026 | 17.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE – PŘEDNÁŠKOVÝ SÁL

Přednášející: Dr. Johann Kräftner

Kurátor lichtenštejnských sbírek Johann Kräftner pohovoří o době vzniku, historii i kráse zlatého kočáru – ústředního motivu letošního Lednicko-valtického hudebního festivalu.

VE SPOLUPRÁCI NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK LEDNICE

Baletní workshop pro děti

15. ŘÍJNA 2026 | 15.00 – 17.00 | ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

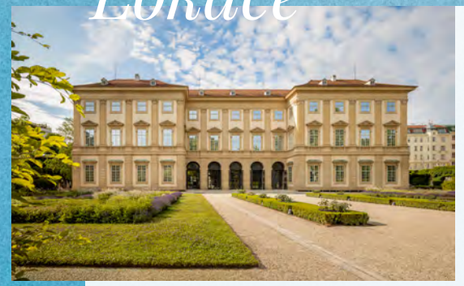
Juniorský balet NdB 2

Praktický taneční workshop naváže na představení *Francouzská baletní pohádka* a nabídne dětem možnost proměnit nabyté znalosti v osobní fyzický zážitek. Žáci si vyzkoušejí různé taneční styly od šamanských transů přes dvorský balet po současný moderní tanec.

VE SPOLUPRÁCI NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK LEDNICE

Kapacita přednáškových sálů je omezená. Místa si prosím rezervujte na e-mail: prodej@lvhf.cz.

Lokace



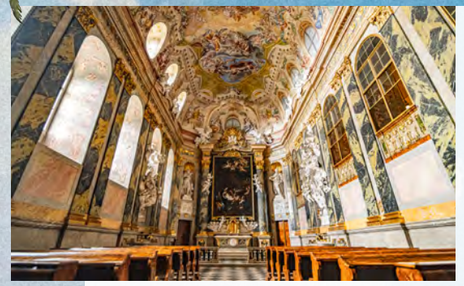
Lichtenštejnský zahradní palác, Vídeň

Již přes tři sta let představuje toto lichtenštejnské sídlo symbiózu přírody, architektury a mimořádně cenných uměleckých sbírek. Pozemek ve čtvrti Rossau zakoupil v roce 1687 Jan I. Adam Andreas z Lichtenštejna (1657–1712). Areál se nejprve rozvíjel jako zcela soběstačný komplex budov známý pod názvem Lichtenthal. Dnes představuje ojedinělou ukázku urbanistického plánování Vídně v období baroka. Stavba Zahradního paláce započala kolem roku 1700 a jejím prvním architektem byl Johann Bernhard Fischer von Erlach, brzy však byl angažován boloňský architekt Domenico Egidio Rossi a nakonec ještě Domenico Martinelli, který ovšem stavbě vtiskl již téměř klasicistní chladnou monumentalitu. Na počátku 19. století se Jan I. Josef z Lichtenštejna rozhodl přestěhovat do Zahradního paláce většinu uměleckých děl původně umístěných v Městském paláci ve Vídni a na panstvích v Čechách a na Moravě. Svůj domov zde našel Rubensův monumentální cyklus *Decius Mus* a *Portrét Clary Sereny Rubens*, díla Anthonyho van Dycka, Raffaela Santiho, Rembrandta van Rijn a mnoha dalších. V roce 1807 byla tato jedinečná sbírka poprvé zpřístupněna široké veřejnosti. V letech 2001–2003 došlo ke kompletní rekonstrukci paláce, která byla financována knížetem Janem II. Adamem z Lichtenštejna. Dnes tento monument vídeňské barokní architektury přístupný veřejnosti pouze v rámci mimořádných akcí.



Zámecká jízdárna Valtice

Hlavní knížecí sídlo ve Valticích zažívalo největší rozmach v 17. a 18. století, kdy byl vybudován valtický zámek, jehož podoba se blíží současnému stavu. Již za Karla I. Lichtenštejna (1569–1627) a jeho syna Karla Eusebia (1611–1684) vznikal pod dohledem řady italských stavitelů palácový komplex o třech nádvořích obklopený řadou hospodářských budov. Prameny uvádějí, že už přinejmenším od počátku 17. století sloužilo místo k ustájení koní. Karel Eusebius je obvykle pokládán za zakladatele lichtenštejnského chovu koní, ovšem pravděpodobně navazoval na svého otce Karla I., který vyženil chov koní pánů z Boskovic. Současná podoba s trojosým portálem, konírnami a zimní jízdárnou, byla vybudována po příchodu knížete Antona Floriana (1656–1721) a jeho architekta Antona Ospela. Po druhé světové válce se zimní jízdárna užívala jako sušírna tabáku. Od roku 1970 byla zahájena postupná rehabilitace prostor, která je ovšem v mnohém z pohledu památkové ochrany problematická.
Záměrem nedávno ukončené rekonstrukce jízdárny je v zásadě její navrácení do podoby z 18. století. Po provedeném archeologickém výzkumu se navíc obnovilo pokrytí podlahy dřevěnými fošnami na trámovém roštu.



Zámecká kaple Valtice

V době vlády knížete Josefa Jana Adama z Lichtenštejna (1721–1732) se nejvýznamnější architektonickou prací pro tento rod stala výstavba jejich rezidence ve Valticích. Součástí zámku je barokní kaple, která na území České republiky patří mezi nejkrásnější. Antonio Beduzzi, jenž byl v této době dvorním architektem knížat Lichtenštejnů, postavil tento barokní skvost v letech 1726–1729. Věhlasný italský stavitel navázal na práci Antona Ospela. Kapli nejen vyprojektoval, ale sám také vyzdobil freskami, které harmonicky skloubil se sochařskou výzdobou interiéru. Roku 1728 byly do kaple instalovány unikátní varhany, největší zachované dílo vídeňského mistra Waltera. I po bezmála třech stoletích svým jedinečným zvukem připomínají významné snahy o propojení umění a víry v životě lichtenštejnských knížat. Oltářní obraz, jenž zobrazuje klanění pastýřů a je kopií díla boloňského malíře Guida Reniho, dokládá prosazení boloňské umělecké tradice v zaalpské interiérové architektuře první čtvrtiny 18. století. Valtická kaple bezesporu náleží k nejhodnotnějším dílům středoevropského barokního umění.



Židovská obřadní síň v Břeclavi

Počátky židovské komunity v Břeclavi můžeme s určitostí datovat do 16. století, kdy je již v několika pramenech zmiňována židovská náboženská obec se synagogou. Koncem 19. století s prudkým rozvojem břeclavské židovské obce naprosto přestal dostačovat hřbitovní areál, a tak se přistoupilo k přikoupení pozemků od knížete Jana II. z Lichtenštejna. Došlo ke zboření původní márnice, celý areál byl nově obklopený zídkou a dominantou židovského pohřebního areálu se stala novogotická obřadní síň. Projekt vytvořil rakouský architekt Franz von Neumann ml., hlavním mecenášem se stal Moritz Kuffner. Budova po druhé světové válce sloužila jako čalounický a drogistický sklad a její špatný stav si vynutil v 90. letech 20. století alespoň základní opravu střechy. Město Břeclav v roce 2023 provedlo rozsáhlou obnovu této stavby s důrazem na zachování a restaurování jednotlivých prvků a ploch. Týkalo se to zejména vnitřních štukatérských prací, dle fragmentů původní historizující výmalby byly obnoveny nástěnná sgrafitová bosáž, starozákonní nápisy v hebrejštině a němčině i výmalba niky na východní straně objektu. Cennou ukázkou produkce lichtenštejnské keramičky konce 19. století je i v téměř původním stavu zachovaná keramická dlažba.
Pro návštěvníky je v interiéru umístěna stálá expozice k historii židovské komunity v Břeclavi a jsou vzpomenuty břeclavské oběti holocaustu. Objekt je využíván i pro hudebně-literární vystoupení a přednáškovou činnost.



Zámek Mikulov

Již z konce 11. století pocházejí archeologické nálezy dokládající přítomnost menšího hradiště na mikulovském Zámeckém vrchu. Patrně z podnětu Přemysla Otakara I. nebo jeho bratra, moravského markraběte Vladislava Jindřicha, byl ve 13. století na vápencových útesech nad vsí vybudován kamenný hrad.
Roku 1249 postoupil moravský markrabě, pozdější král Přemysl Otakar II., Mikulov Jindřichovi z Lichtenštejna. Nejdochovanějším gotickým prostorem hradu je osmiboká kaple z roku 1380. Lichtenštejnům patřil Mikulov až do roku 1560, kdy jej získal na krátkou dobu rod Kereczényiů. Od roku 1575 byl v držení rodu Dietrichštejnů, v jejichž majetku zůstal až do konce druhé světové války. Za Františka kardinála Dietrichštejna (1570–1636) se strohá hradní pevnost Mikulov proměnila v reprezentativní renesanční knížecí sídlo. Další zásadní přestavby zámeckého komplexu proběhly v 18. století, a to v důsledku zničujícího požáru roku 1719. V rámci rekonstrukce bylo přebudováno mimo jiné také původní barokní divadlo, které dodnes slouží jako historická knihovna čítající na 11 000 svazků vzácných knih.
Do dějin mikulovského panství se tragicky zapsala druhá světová válka. V samém jejím závěru během osvobozovacích bojů zámek 22. dubna 1945 opět vyhořel. Stavení bylo v 50. letech citlivě a s ohledem na původní barokní interiér restaurováno. Dnes zámecký komplex spravuje Regionální muzeum mikulovského regionu, které v něm zároveň také sídlí.



Zámecká jízdárna Lednice

Jízdárny měly zásadní význam už za císaře Maxmiliána II. Při dvorských sídlech vznikaly velmi rozsáhlé objekty pro účely chovu koní, který v období baroka symbolizoval prestiž, bohatství a moc. Patřily k nezbytným součástem rezidenčních prostor vládnoucích rodů a k jejich pozvednutí na úroveň reprezentativních šlechtických staveb docházelo již v období renesance. Jinak tomu nebylo ani v Lednici, letním sídle knížecího rodu Lichtenštejnů. Představy knížete Karla Eusebia z Lichtenštejna se realizovaly v projektu, který na východní straně zámku začal budovat Johann Bernard Fischer z Erlachu na přelomu let 1687 a 1688. V letech 1690–1691 povolal kníže Johann Adam z Lichtenštejna italského projektanta Domenica Martinelliho a ten budovu upravil v duchu dobového vkusu. Dvě menší křídla navazující na západní a východní křídlo byla dostavěna teprve koncem 18. století. Tyto prostory jsou součástí národní kulturní památky Zámku Lednice. Historickou a památkovou hodnotu celého objektu nelze vyčíslit. Dne 7. prosince 1996 byl také zapsán do Seznamu světového dědictví UNESCO.



Zámeček Pohansko

Jen několik kilometrů jižně od současné Břeclavi se v raném středověku nacházelo rozlehlé hradiště Velké Moravy. Jeho zřejmě po staletí existující pozůstatky daly vzniknout názvu místa „Pohansko“. Právě zde si nechal polní maršál Jan I. Josef z Lichtenštejna v letech 1810–1812 vystavět podle plánů architekta a knížecího stavebního ředitele Josefa Hardtmutha lovecký zámeček stejného jména. Nová kratochvilná stavba navíc nahradila dřívější gloriet a sám kníže v červnu 1811 staveniště dokonce osobně navštívil. Hlavní část zámečku tvoří budova obdélníkového půdorysu, k níž z obou stran přiléhají přízemní arkádové galerie s pěti arkádami zakončené čtyřúhelníkovým pavilonem. Aby se docílilo monumentálnosti objektu, byl vyhlouben přilehlý rybník a prostor zapomenutého hradiště sloužil k pořádání oblíbených podzimních honů (na divoká prasata nevyjímaje). Ty mohli pozorovat hosté z vyšší společnosti z centrální lodžie s jónským sloupovím v prvním patře. Zde se taktéž nacházel hlavní sál s dekorativní výmalbou sloužící k loveckým slavnostem. Naopak velká část přízemí byla s přilehlou arkádovou galerií otevřená a průchozí a nechyběl zde ani byt lovčího. Za knížete Jana II. z Lichtenštejna byla část arkád zazděna, aby se zvětšily obytné prostory správce objektu v přízemí. Po vybudování tzv. železné opony se na střeše zámečku nacházela pozorovatelna pohraniční stráže a objekt byl veřejnosti nepřístupný. Dnes objekt užívá Městské muzeum a galerie Břeclav.



Zámek Kirchstetten

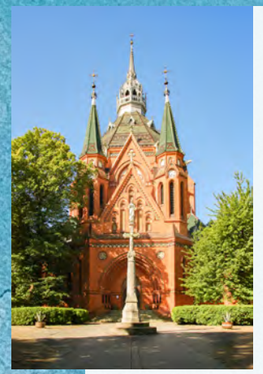
Výrazné jádro zámku pochází ze 16. století. Původně šlo o čtyřkřídlý komplex s vodním příkopem, obrannými zdmi a menšími předsunutými stavbami. V roce 1729 přešel zámek do vlastnictví císařského dvorního lékaře Matthiase von Suttner, který jej nechal přestavět v barokním stylu podle plánů Josepha Emanuela Fischera von Erlach. Významným uměleckohistorickým skvostem je Maulpertschův sál, pojmenovaný po Franzi Antonu Maulpertschovi (též Maulbertschovi), autorovi stropní fresky Triumf Pravdy nad Časem. Na čelních stěnách sálu se nacházejí dva velkoformátové portréty rokokového malíře Franze Antona Palky. Zobrazují rodinu Suttnerových, z níž pocházela také slavná nositelka Nobelovy ceny míru Bertha von Suttner. Na počátku 20. století byla častým hostem svých příbuzných v Kirchstettenu. Po roce 1945 rodina Suttnerových zámek opustila, přičemž v jejím vlastnictví zůstal až do roku 2015. Po desetiletí byl objekt neobývaný a nevyužívaný. U příležitosti Dolnorakouské zemské výstavy v roce 1998 („aufmüpfig & angepasst“) byl částečně zrekonstruován a poprvé zpřístupněn veřejnosti. Dnes je zámek v soukromém vlastnictví rodiny Auer-Welsbach a koná se zde řada kulturních a společenských akcí.



Kostel sv. Jakuba Staršího v Lednici

První předchůdce dnešního zámeckého kostela, vyvedený v gotickém slohu, byl roku 1426 zničen husity. Nový farní a zámecký kostel byl vybudován roku 1495 a zasvěcen sv. Jakubovi Staršímu. V letech 1554–1600 byl kostel v držení českých bratří, aby se roku 1600, za Karla I. z Lichtenštejna, stal opět katolickým. V roce 1616 byl pořízen zvon, který byl ulit ve Znojmě a je ve věži do dnešních dnů. Při rozšiřování zámku v roce 1731 musel kostel ustoupit výstavbě a na současném místě byl postaven kostel nový. V polovině 19. století, za Aloise II. Josefa z Lichtenštejna (1796–1858), byly zámek i jeho kostel přestavěny podle plánů architekta Georga Wingelmüllera v novogotickém (windsorském) stylu do dnešní podoby. Kostel byl vysvěcen 5. října 1858 šestým brněnským biskupem Antonínem Schaffgotschem.

Výzdoba koresponduje s výzdobou zámku, zdi jsou bohatě vyzdobeny fiálami, chrliči, kružbami a dalšími prvky. Do zámeckého kostela se vstupuje klenutou předsíní, nad níž je cenný reliéf z 15. století, znázorňující smrt Panny Marie. Obraz na hlavním oltáři je z roku 1856 od malíře Franze Ittenbacha. Na zdech kostelní lodi jsou kamenné reliéfy od bratrů Anglerů z roku 1856 a monumentální kamenný kříž je dílem Josefa Kliebera z dvacátých let 19. století. Mimořádně cenné varhany jsou staré asi 430 let. Na levé straně při vchodu je umístěna relikvie — kámen ze svaté hory Oreb.



Kostel Navštívení Panny Marie, Břeclav–Poštorná

Na konci 19. století začali obyvatelé Poštorné žádat panujícího knížete Jana II. z Lichtenštejna o výstavbu nového kostela, který by nahradil již nedostačující svatostánek. Starý kostel, jenž stál na téměř stejném místě jako nová stavba, nebyl udržovaný a chátral. Kníže Jan II. z Lichtenštejna (řečený Dobrotivý) prosby vyslyšel a investoval do stavby nové budovy dvě stě padesát tisíc zlatých. Novogotický kostel Navštívení Panny Marie, včetně veškerého zařízení interiéru, sakristie a kříže před průčelím z roku 1902, navrhl tehdejší dvorní architekt Lichtenštejnů Karel Weinbrenner. Jeho plány kníže schválil v roce 1893, ale základní kámen byl položen až 24. června 1895. K vysvěcení došlo 3. července 1898. Jednotná centrální stavba z režného zdiva náleží k novogotickému stylu.

Kněžiště je netradičně orientováno na jihozápad z důvodu orientace hlavního průčelí kostela k vyústění břeclavské cesty. Nad vchodem do kostela je socha žehnajícího Ježíše Krista v nadživotní velikosti od Josefa Beyera, jenž vytvořil také malířskou výzdobu interiéru. Oltáře a křížovou cestu vytvořil tyrolský umělec Ferdinand Stuflesser. Varhany pocházejí z dílny bratří Riegrů z Krnova z roku 1926.

Kostel je pozoruhodný mimo jiného i užitým stavebním materiálem, k němuž patří cihly z místního keramického závodu (knížecí cihelny). Na stavbu se použilo dvě stě různých druhů cihel, dlaždic, tvarovek a glazované keramické krytiny.



Kostel sv. Michaela archanděla, Ladná

V Ladné od roku 1849 stála kaple sv. Michala, avšak ta po čase přestala svojí kapacitou dostačovat a byla potřeba vybudovat nový kostel. V prosinci 1909 tedy došlo k domluvě mezi ladenskými a knížetem Janem II. z Lichtenštejna: Ladná prodlouží knížeti pronájem honitby a kníže vybuduje nový kostel. Plány kostela vypracoval knížecí architekt Karl Weinbrenner a roku 1911 byl položen základní kámen. Veškerý stavební materiál poskytla knížecí cihelna v Poštorné a v říjnu 1914 byl kostel vysvěcen. Jedná se o jednolodní obdélníkovou stavbu v novorománském stylu s kněžištěm ve tvaru apsidy a hranolovou zvonicí. Na průčelí je umístěna nika s reliéfem Madony s Dítětem, nad ním se nachází věžní hodiny. Kostel je vybudovaný z pálených cihel — vnější architektonické detaily jsou provedeny z glazovaných tvarovek, v interiéru jsou použity tvarovky režné. Stěny a klenbu lodi pokrývá ornamentální a symbolická malba vycházející z místní lidové tradice.



ROČNÍK XI.

TEXT AUF DEUTSCH


alca
Sanitární technika,
která ladí
www.alcadrain.cz


Energie pro dnešek
a budoucí generace
MND
MND
www.mnd.eu

INZERCE


Plaťte pohodlně
a bezpečně díky
Mastercard Click to Pay


HSS
HRUŠECKÁ STAVEBNÍ
SPOL. S R.O.
STAVEBNÍ SPOLEČNOST
S PEVNÝMI ZÁKLADY
WWW.HRUSECKA.CZ
HRUSECKA@HRUSECKA.CZ
+420 727 970 494





stomma

Precizně, profesionálně a s úsměvem.

INTERDISCIPLINÁRNÍ STOMATOLOGIE
PRAHA | BŘECLAV | HODONÍN | MIKULOV

www.stomma.cz

INZERCE

ALBAFORM
DÁVÁME KOVU SPRÁVNÝ TVAR

Česká rodinná firma
s více než 30letou tradicí
a výrobou ve 3 zemích



albaform.com
ALBAform
alba_form
albaform-inc

MORAVSKÁ KRÁSA
NADAČNÍ FOND

ABY MORAVSKÉ TRADICE BYLY STÁLE ŽIVÉ

Výstavy | Workshopy | Kulturní akce

VÍCE ZDE:





ČT **art**
každý den
od 20 hodin

www.ctart.cz

art

Česká televize
Hlavní mediální partner

ČAF
ČESKÁ ASOCIACE FESTIVALŮ

czaf.cz

4+4 dny v pohybu
Blues Alive
Concentus Moraviae
Folkové prázdniny
Hudební festival Znojmo
JazzFestBrno
Lednicko-valtický hudební festival
Letní Letná
MHF Lípa Musica
Maraton hudby Brno
MHF Leoše Janáčka
Moravský podzim
Prague Sounds
Respect Festival
Slunovrat
Svatováclavský hudební festival
TANEC PRAHA

Lednicko-valtický hudební festival je hrdým členem České asociace festivalů.

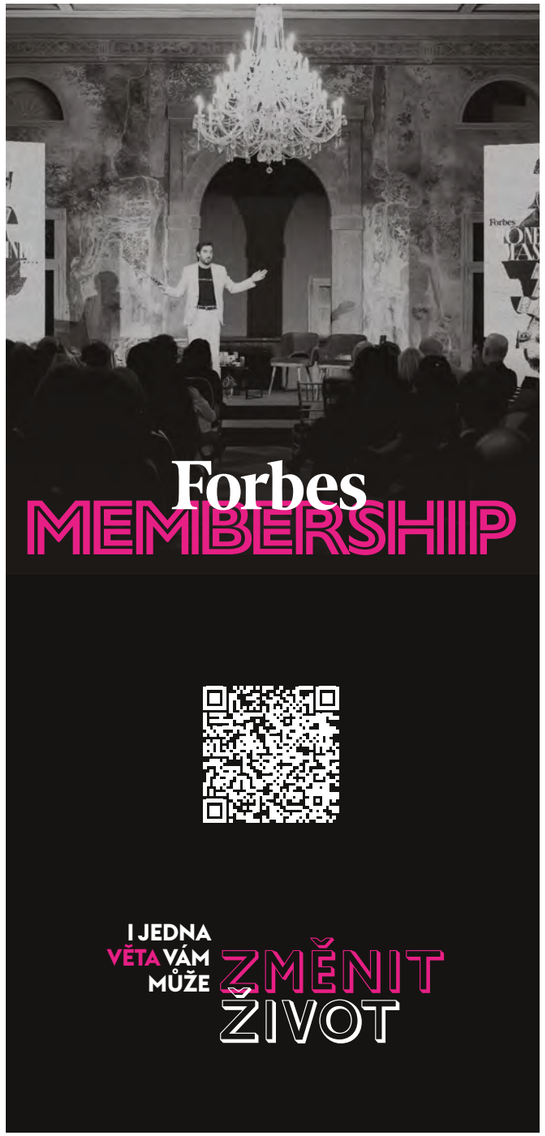
Přinášíme Vám svět umění



MARIOWILDFLOWERS
CONCEPT STORE
DLOUHÁ 16
PRAHA 110 00

INSTA: MARIOWILDFLOWERS
T. 00420776280628

INZERCE



LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

LVHF můžete podpořit ZDE:

Vaše QR platba prostřednictvím internetového bankovnictví poputuje na mecenášský účet LVHF a bude použita na zajištění chodu festivalu.
DĚKUJEME VÁM!

Pro více informací volejte zákaznickou linku +420 774 710 621 nebo pište na mecenat@lvhf.cz

www.lvhf.cz

Pozvánka na 12. ročník Lednicko-valtického hudebního festivalu 2027

Hudba pro královskou korunu

Dramaturgie příštího ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu se obrací k jednomu z klíčových okamžiků našich dějin – k 500. výročí korunovace Ferdinanda I. českým králem. Rok 1527 nebyl jen slavnostním aktem v pražské katedrále, ale také chvílí, kdy se české země nově a těsněji propojily s Vídní, Dolním Rakouskem a prostorem habsburské monarchie.

Toto výročí si chceme připomenout nikoli jako izolovaný politický zlom, ale jako součást delší dynastické paměti. Přemyslovci, Lucemburkové, Jagellonci ani Habsburkové netvořili oddělené kapitoly. Byli propojeni sítí příbuzenských vazeb, často právě prostřednictvím ženské linie. Klíčovou postavou této návaznosti byla Anna Jagellonská, manželka Ferdinanda I. Habsburského. V jejím rodovém původu se spojovalo jagellonské dědictví s lucemburskou krví i starší přemyslovskou linií českých králů. Právě díky Anně vstoupila tato dynastická paměť do habsburského rodu.

Rok 1527 tak pro nás není jen počátkem habsburské epochy, ale také slavnostním potvrzením hlubší kontinuity českého království. V historických prostorách Lednicko-valtického areálu proto chceme rozezvnít hudbu habsburského dvora – hudbu, která zněla v Hofburgu, Schönbrunnu i dalších rezidencích monarchie. Tuto vazbu bychom rádi symbolicky umocnili také koncertem ve Vídni.

Program nabídne díla habsburských kapelníků i autorů, jejichž jména zůstávají ve stínu známějších mistrů. Vedle nového pohledu na Antonia Salieriho zazní hudba Bertaliho, Fuxe, Caldary, Bonna či Eyblera. Některá díla se dochovala ve sbírkách Valtic, Kroměříže nebo Rajhradu a zaznít by měla i v novodobých premiérách.

Festival se opře o komorní, duchovní i scénické projekty, ale také o velké orchestrální večery. Vystoupí Filharmonie Brno, Janáčkova filharmonie Ostrava i výrazní čeští a rakouští umělci. Zvláštní symboliku ponese závěr: stejně jako provázelo Te Deum korunovační slavnosti, zazní i u nás, tentokrát však v monumentální podobě Brucknerova díla.

Věřím, že příští ročník otevře posluchačům nejen krásu hudby habsburského dvora, ale také širší příběh kulturní paměti, v níž se dějiny, umění a živá současnost znovu setkávají.

Jiří Partyka ředitel Lednicko-valtického hudebního festivalu



TEXT AUF DEUTSCH

Koruna česká – olejomalba: **Veronika Remak Molatová**; foto: **Bela Remak**

Lednicko-valtický hudební festival děkuje všem svým partnerům a mecenášům.
***Bez Vás bychom nebyli tím, čím jsme.** Děkujeme!*

GENERÁLNÍ PARTNER

ZFP GROUP

ZA PODPORY

Ministerstvo kultury
jihomoravský kraj
LEDNICKO-VALTICKÝ AREÁL
Státní fond kultury ČR
BŘECLAV
LEDNICE
VALTICE
MIKULOV
LADNÁ
AMBASSADE DE FRANCE EN RÉPUBLIQUE TCHÈQUE
INSTITUT FRANÇAIS Liberté Créativité Diversité

HLAVNÍ PARTNEŘI

alca
MND
ALBAFORM
SOLODOOR dveře a zárubně
stom ma
HSS

PARTNEŘI

KALINA
Europe
VINNA
SOLO SINCE 1839
vespera
MAKPAK BALICÍ TECHNOLOGIE, STROJE A ZAŘÍZENÍ
Kooperativa VIENNA INSURANCE GROUP
Pro život, jaký je
HOTEL GALANT ****
ČSOB
OSA
NEMOCNICE VALTICE s.r.o.

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Česká televize
Forbes

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

deník
Brno Český rozhlas
RTVJ regionální televize jih
OPERA SLOVAKIA
Klasika Plus.cz
PERA+ operaplus.cz
jižní morava Centrála cestovního ruchu
kudyznudy.cz CzechTourism
DENÍK
tourist edition
KAMK
TSCHECHISCHES ZENTRUM WIEN
JIH RADIO JIŽNÍ MORAVA
#VisitCzechia

VE SPOLUPRÁCI

NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV | ZÁMEK LEDNICE | ZÁMEK VALTICE
NdB Národní divadlo Brno
AllianceFrançaise Brno
MORAVSKÁ KRÁSA
PALAIS LIECHTENSTEIN
mmgb Městské muzeum a galerie Břeclav
INSTITUT FRANÇAIS
rm Regionální muzeum v Mikulově
Městská knihovna Břeclav
KOREK
KOKES' AMBRO STUDIO
ART WINE MIKULOV

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ

čeps

PRODUKTOVÍ PARTNEŘI

tonstudio RAJCHMAN www.tonstudio.cz
Bösendorfer
MATTONI
Květná 1794
TENTIX
SONNENTOR
MWF MARIO WILD FLOWERS DECOR CONCEPT STORE
WWD
SUPERKARAVIP
OKOLO
VAŠE KANTÝNA
Popies
RADIOSRENTAL.CZ
AGROTEC Group
PIVOVAR LEDNICE
PIVOVAR GALANT ANNO 2015 MIKULOV
VINO REPUBLIK

VINAŘSTVÍ FESTIVALU

BURIÁNKOVI
OBELISK
PLENER VINAŘSTVÍ
Nad Sklepy
Madeřič
VINSELEKT MICHLOVSKÝ
MIKROSVÍN Mikulov
Sokal
VÍNO HOTEL LADNÁ

Diamantový patron MUDr. Miloš Albrecht, chirurgická ambulance, s. r. o.; Kelemen, s. r. o. | **Stříbrný patron** Schmidt reality, s. r. o.; Ing. Petr Lucký; Nadační fond Ze srdce PVZP; DOMUS Břeclav, s. r. o.; Generali penzijní společnost, a. s. | **Bronzový patron** Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR; Bc. Svatopluk Pěček; JARRYG STORE, MUDr. Luboš Oliva | **Měděný patron** MUDr. Milada Dostálová; JUDr. Jiří Balaštík

Vydal LVHF, z. s.,
Zámecké náměstí 68,
691 44 Lednice

Grafický návrh a zpracování Lucie Šípková
Supervize Erika Partyková
Texty a jazyková spolupráce Kristina Pavlicová, Eva Křižková, Lukáš Pavlica
Překlad Stella Kramářová, Jiří Čevela

Foto: Matůš Tóth Jiří Partyka; **Pavel Kristian jr.** lokace LVHF; **Petra Hajská** Collegium Marianum, Jana Semerádová, Collegium 1704, Václav Luks, Cappella Mariana, Prague Brass Quintett; **Alexandre Katsapov** Cappella Mariana, Vojtěch Semerád; **Michal Mrázek** Martin Šulc, Andrea Šulcová; **Hana Görlich** Darja Kukal Moiseeva; **Hana Křížová** Terezie Fialová a Jiří Bárta; **Nguyen Phuong Thao** Terezie Fialová; **Petr Dvorský** Jiří Bárta; **Richard Dvořák** Petr Dvorský; **Ettore Causa** Cosima Soulez Larivière; **Katarina Mirkovic** Martina Consonni; **Radovan Šubín** Kalliopé Trio Praha; **Marek Novotný** Jiří Kabát; **Thibault Eskalt** Catherine Trottmann; **Baptiste Millot** Anna Vieira Leite; **Daniel Havel** Barocco sempre giovane; **Ilona Sochorová** Kristýna Kůstková; **Karen van Gilst** a **Elizaveta Kuznetsova** Bella Adamova; **Dominik Bachůrek** Filharmonie Bohuslava Martinů; archiv osobností a archiv LVHF

Písmo Palyfair Display, Gotham Narrow
Tisk MiniMaxStudio
1. vydání, 2026, náklad 1500 kusů

VEDENÍ FESTIVALU **Jiří Partyka** umělecký a výkonný ředitel
ORGANIZAČNÍ TÝM FESTIVALU **Marek Jaroš** produkce, logistika, **Kateřina Klimánková** umělecká produkce, **Erika Partyková** marketing, produkce tiskovin, **Hana Sternwaldová Čermáková** PR, **Anna Burianová** péče o dárce a granty, **Lucie Hrubá** social media, **Lucie Šípková** art director KOMUNIKACE A ADMINISTRATIVA **Dorota Zemánková** předprodej, **Sabina Zelinková** asistentka prodeje, **Olga Molnárová** ekonom, **Dana Botková** administrace spolku LVHF, z. s. PRODUKČNÍ TÝM **Martin Klimánek** stage manager, **Radim Bunďálek** produkce transferů, **Kryštof Režňák**, **Tomáš Cypris** asistenti produkce ODBORNÁ SPOLUPRÁCE **Zdeněk Vrbík** asistent dramaturga, **Lukáš Pavlica** muzikologická konzultace, **Jiří Čevela**, **Stella Kramářová** překlady, **Kristina Pavlicová**, **Eva Křižková** korektury, **Filip Nejezchleba** SEO, IT TECHNICKÉ ZAJIŠTĚNÍ **Aleš Dvořák** zvuk, **Filip Rajchman** – Tonstudio Rajchman technický servis, **Pavel Kristián jr.** foto, **Jakub Hotař**, **Dušan Hanuš** promo video LVHF 2026 EXTERNÍ PARTNER **LVApartners, s. r. o.** produkční servis

Informace o programu a vstupenky on-line na www.lvhf.cz nebo www.lvmf.eu
Telefonické a emailové rezervace +420 774 710 621 | prodej@lvhf.cz
Prodejní místa TIC Brno, Břeclav CK Travel Club, TIC Lednice, TIC Mikulov, TIC Valtice | Prodejní místa GoOut (Praha, Brno, Ostrava, Plzeň)

Sledujte nás na sociálních sítích!
facebook.com/lvhf.cz, facebook.com/LVMF.eu youtube.com/LVHFcz lvhf.cz

LVHF, z. s., si vyhrazuje právo na případné změny v programu a účinkujících.



www.lvhf.cz

